

Barban, travanj 2014. • Broj: 38 • Godina XIV.

Barbanski glasnik

G l a s i l o

O p ċ i n e

B a r b a n

www.barban.hr

BESPLATNO

Srićan Vazam!

70. OBLJETNICA TRAGIČNOG STRADAVANJA MJEŠTANA ŠAJINI

U noći s 8. na 9. siječnja 1944. u Šajinima je od fašističke ruke stradalo 49 ljudi, a 110 malodobne djece ostalo je bez jednog od roditelja. Na 70. obljetnicu njihova stradavanja na spomenik, na kojem su poimence navedene sve žrtve fašističkog pokolja, vjence su položila izaslanstva Općine Barban, SAB-a općine Barban i Istarske županije, mještana sela Šajini, predstavnici Istarske županije na čelu sa županom Valterom Flegom, predstavnici susjedne općine Svetvinčenat te mještani sela Lipe koje je također proživjelo sličnu tragediju, i predstavnici Općine Matulji i UAB-a Općine Matulji. Obilježavanju 70. obljetnice tragičnog stradanja sela Šajini prisustvovao je i počasni građanin Općine Barban, bivši predsjednik Stjepan Mesić koji je srdačno dočekan među brojnim okupljenim antifašistima.

Tom je prilikom svečano otvorena Spomen-soba u mjesnom Društvenom domu. Svojevrsni minimuzej koji će se s vremenom proširivati i nadopunjavati novim materijalima uredili su Iva Kolić te Nensi i Martina Pereša uz pomoć načelnika Općine Barban Denisa Kontošića i mještana Šajini. U ovoj se sobi nalazi 12 panoa koji posjetiteljima predstavljaju povijesne okolnosti u kojima se dogodilo ovo stradanje, povijest samog stradanja Šajini, popis ubijenih mještana, njihove slike te literarni radovi vezani uz stradanje Šajini.

Jedan je pano posebno posvećen šajinskim udovicama, a drugi šajinskoj djeci, a tu su i četiri staklene kutije s predmetima iz spaljene kuće Paulinovih, kako su mještani i poznanici nazivali obitelj Pekica. Ovdje se nalaze zapisana neka svjedočanstva. Prikazan je i kratak dokumentarni film o šajinskoj tragediji koji su okupljeni premijerno pogledali, a Stjepan Mesić je preživjelim Šajincima uručio prigodnu spomenicu.

Polaganje vjenaca na novom spomeniku

Stjepan Mesić i Denis Kontošić sa preživjelim Šajincima

Istarski župan Valter Flego, bivši predsjednik Stjepan Mesić i načelnik Denis Kontošić prate prigodni program

4. MEMORIJAL PETRA STANKOVIĆA „BARBAN U SRCU“

4. Memorijal Petra Stankovića "Barban u srcu" koji se održava u čast barbanskog kanoniku, polihistoru, piscu, istraživaču rođenom prije 243 godine, ove je godine bio po prvi put organiziran u tri dana. Glavni razlog je velik broj prijavljenih povijesnih, gospodarskih, turističkih i drugih tema na Znanstvenom skupu „Barban i Barbanština od prapovijesti do danas“, na kojem je predstavljen i zbornik „Barbanski zapisi“, 2. svezak. Zbornik obuhvaća rade sa prošlogodišnjeg Znanstvenog skupa.

Završnica memorijala održala se u sportskoj dvorani Osnovne škole Jure Filipovića prigodnim programom na kojem su nastupili učenici barbarske osnovne škole, učenici Glazbene škole Ivana Matetića - Ronjgova u Puli - područno odjeljenje Barban i članovi KUD-a Barban, kao i mladi pjevač Gianluca Draguzet, kao poseban gost. Programom se, kroz glazbene i literarne točke želi dočarati kompleksnost Stankovićeve osobnosti, odnosno obilježiti svestranu osobnost Petra Stankovića koji je bio svećenik, povjesničar, pisac, orguljaš, pjesnik, znanstvenik, inovator, agronom, enolog, geolog.

**PROGRAM 4. MEMORIJALA
PETRA STANKOVIĆA "BARBAN
U SRCU", Barban, 20.-22. veljače
2014.**

Predstavljanje zbornika "BARBANSKI ZAPISI", Svezak 2.

O zborniku će govoriti: **Denis Kontošić, mag. educ.**, načelnik Općine Barban, **dr. sc. Elvis Orbanić**, ravnatelj Državnog arhiva u Pazinu, **prof. dr. sc. Slaven Bertoša**, glavni urednik

Četvrtak, 20. veljače 2014., 18 sati, ulazno predvorje nove OŠ Jure Filipovića, Barban

Znanstveni skup "Barban i Barbanština od prapovijesti do danас"

Organizacijski odbor Znanstvenog skupa: **Denis Kontošić, mag. educ.**, načelnik Općine Barban, **prof. dr. sc. Slaven Bertoša**, voditelj skupa i glavni urednik zbornika, **Danijela Kontošić, dipl. oec.**, direktorka TZ Barban, **Zdravka Šarić**, ravnateljica OŠ Jure Filipovića, **vlč. Miroslaw Paraniak**, župnik Župe Barban

četvrtak, 20. veljače 2014., 19 sati (I. dio), petak, 21. veljače 2014., 18 sati (II. dio), ulazno predvorje nove OŠ Jure Filipovića, Barban

Program izlaganja

Četvrtak, 20. veljače 2014., 19 sati

Pozdravne riječi načelnika Općine Barban i počasnih gostiju:

- **Anton Percan, dipl. ing. arh.** (Brodogradilište Uljanik, Pula), „Imovina Stankovićevih na Barbanštini“

- **dr. sc. Stipan Trogrić** (Institut društvenih znanosti "Ivo Pilar" Zagreb, Područni centar Pula), „Iz tužbe Petra Stankovića protiv Petra Feretića, prepozita barbanskog kaptola, godine 1806.“

- **Denis Kontošić, mag. educ.** (Općina Barban), „De Taxis: utemeljitelji europskog poštanskog sustava i gospodari Barbana“

- **Josip Šiklić, prof.** (Gimnazija i strukovna škola Jurja Dobrile, Pazin), „Crkva sv. Martina u Bičićima“

- **Matija Drandić, mag. philol.**

BARBANSKI ZAPISI

SVEZAK 2.

ZBORNIK RADOVA ZNANSTVENOG SKUPA
"BARBAN I BARBANŠTINA OD PRAPOVIJESTI DO DANAS"

3. MEMORIJAL PETRA STANKOVIĆA
"BARBAN U SRCU"

ital. et hist. (Talijanska srednja škola škola Dante Alighieri, Pula – Scuola Media Superiore Italiana Dante Alighieri, Pola), „Međumjesne veze: Barbanština i Galižana na prijelazu iz XVI. u XVII. stoljeće“

- prof. dr. sc. **Slaven Bertoša** (Sveučilište Jurja Dobrile u Puli, Odjel za humanističke znanosti), „Tri svećeničke oporuke: Lovre Beloglavca (1542.), Vita Minušića (1571.) i Matije Tankovića (1616.)“

- **Lucijan Benković**, učitelj (Barban), „Komparativni pregled imena i prezimena prema popisu pučanstva iz 1645. u općinama Barban i Rakalj i popisu stanovništva u Općini Barban 2011.“

Petak, 21. veljače 2014., 18 sati

- mr. sc. **Jakov Jelinčić** (Pazin), „Matična knjiga krštenih / rođenih Župe Barban od 1716. do 1750.“

- dr. sc. **Alojz Štoković** (Zavod za povijesne i društvene znanosti HAZU u Rijeci s područnom jedinicom u Puli), „Barbanci, kumovi na krštenju pravoslavnoj djeci u Peroju u XVIII. stoljeću“

- **Marko Jelenić, prof.** (Osnovna škola Petra Studenca, Kanfanar i Osnovna škola Savićenta), „Kriza smrtnosti u Barbanu 1817.“

- **Samanta Paronić, univ. bacc. philol. croat. et hist.** (Prodol), „Logori smrti: potresna stvarnost barbanskih i prošćinskih bjegunaca (1914. – 1918.)“

- **dr. sc. Alida Perkov** (Hrvatska gospodarska komora, Županijska komora Pula), „Barbanština – gospodarski pomaci između dva svjetska rata“

- **Iva Kolić, prof.** (Šajini), „U vrtlogu Drugog svjetskog rata - primjer sela Šajini“

- **dr. sc. Pio Mirković** (Rabac), „Puntera u sustavu povijesti istarskih Hrvata“

- **prof. dr. sc. Jelena Lužina** (Sveučilište Sv. Ćirila i Metoda, Fakultet dramskih umjetnosti, Skopje, Makedonija), „Mario Kalčić -

sinteza“

- **Branko Blažina, prof.** (Istarska županija, Kabinet župana, Pula), „Sjećanja na Marija: uvijek nedjeljom“

- **dr. sc. Lina Pliško** (Sveučilište Jurja Dobrile u Puli, Odjel za humanističke znanosti), „Mali glosar kuhinjskih romanizama u govoru Manjadvoraca“

- **Samanta Milotić Bančić, prof.** (Sveučilište Jurja Dobrile u Puli, Odjel za odgojne i obrazovne znanosti), „Romanizmi u leksemima za odjeću i modne dodatke u govoru Kožljana“

- **Larisa Kontošić, univ. bacc. oec.** (Orihi), „Revitalizacija rižišta u dolini rijeke Raše“

- **Roberta Kontošić, mag. oec.** (Orihi), „Pretpostavke razvoja kulturnog turizma u Općini Barban“

- **Paulo Batel, univ. bacc. kult.**

i turiz. (Šugari), „Pučki običaji na Barbanštini“

Zabavni program „Barban u srcu“

subota, 22. veljače 2014., 19 sati, Sportska dvorana OŠ Jure Filipovića, Barban

Nastupaju: KUD Barban, čenici OŠ Jure Filipovića, Barban, učenici Glazbene škole Ivana Matetića-Ronjgova u Puli - Područno odjeljenje Barban

Poseban gost: **Gianluca Draguzet**; Voditeljica programa: **Nives Trošt**

Organizator: OPĆINA BARBAN; Suorganizatori: TZ Barban, OŠ Jure Filipovića Barban, Župa Barban; Pokrovitelj: Općina Barban; Medijski partner: HR Radio Pula

ROBOTRKA NA PRSTENAC SVE POPULARNIJA

Krčka osnovna škola drugu godinu za redom nedavno je ugostila "Robo-trku na prstenac". Natjecanje u preciznom upravljanju robotima okupilo je šezdesetak školaraca pristiglih iz Barbana, Pule, Pazina, Vrsara, Lupoglava, Kanfanara, Čavala, Rijeke te grada Krka, koje su proteklih mjeseci vještini obučavali i pripremali njihovi mentori, mahom učitelji tehničke kulture i informateke.

Krčko takmičenje u robotskoj inačici nadaleko poznate Trke na prstenac bilo je prvo u nizu od pet predviđenih utrka kup natjecanja priređenih po pravilima drevnog natjecanja koje se tradicionalno održava u istarskom Barbanu. Umjesto konja, u robo-trci se natječu roboti kojima osnovci upravljaju pomoći računala.

Najboljom, odnosno najpreciznijom ekipom na koncu natjecanja, koje se odvijalo u školskom holu, pokazala se ekipa nazvana "Robomen" iz OŠ "Jure Filipovića" Barban, dok je drugo mjesto zauzeo tim "Hetzer III" OŠ "Čavle". Treće mjesto, na prvom od pet predviđenih stаницa Robotrke na prstenac, pripalo je ekipi "Vitezovi Kanfanara" koju su činili mladi robotičari, učenici OŠ "Petra Studenca" iz Kanfanara.

U prstenac se gađalo u tri discipline - poluautomatskim upravljanjem, ručno, te ručno iz perspektive robota. Natjecatelji sa sobom donose unaprijed izrađene robe i računala s pripremljenim osnovnim programima za upravljanje. Kopljem pričvršćenim na malene robe, računalnim ili pak daljinskim upravljanjem (uz pomoć senzora svjetlosti za praćenje crte na podlozi, teleupravljača ili pak kamere) natjecatelji nastoje u zadanim vremenom pogoditi prstenac i osvojiti čim više bodova. Roboti, kojima se natjecatelji koriste s računalom, mogu biti povezani žično ili bežično, a upravljanje se obavlja preko tipkovnice, miša i grafičkog sučelja ili pak pomoću izrađene palice za upravljanje (joysticka).

Osnovna pravila "Robo-trke na prstenac" izgledaju ovako: unutar višečlanih timova u natjecanju se upravlja robotom tako da se u zadanim vremenom pokušava prijeći stazu duljine 150 cm i kopljem pogoditi prstenac. Prstenac visi iznad staze na visini od 20 do 30 cm, a visina je promjenjiva. Meta, koju čine dva koncentrična kruga promjera 15 odnosno 50 mm podijeljena je na četiri jednakaka polja. Pogodak u manji središnji krug vrijedi tri, u gornje polje dva boda, u donje polje jedan bod, dok pogodak u bočna polja donosi pola boda.

Riječ načelnika: DENIS KONTOŠIĆ, mag.educ.

SRIĆAN VAZAM I NOVO ŽIVLJENJE

Drage Barbanke i Barbanci,

pasala je i uva zima, a deboto da je nismo nanke čuli. Niko lita zna pokazat zube, kako ča je i lani snig bija zašulja. A nika pute pasamo lišo. Led lipo rastrese zemlju i ne škodi da je tako, ma za lanjskin snigon plakat ne triba. Almeno se je namočilo, aš dažda ni falilo i smo već pensali da nikad više ne ferma. I ča je ča ni, ma smo stešo manje driva špendali. Prolić je nikako žvelto ti put naletija, a i šparuge su misec dan ranije kacale. I eko nas jur u Vazmu, na korak do lita. Pensa narod tako nika pute da kad će i ča će, a sve pasa i sve dojde.

Lipo je vidit nika nove krove u našoj Poduzetničkoj zoni, a i harte su pronte za nove hale. Svako toliko će se levat kakova nova gradnja i svako toliko će se doprit kakovo novo radno mesto za naše ljude. U uvakovoj krizi, ča nas pešta prez milosti, triba se malo i zapensat i provat stavit almeno u pensiru na mesto unega ki zida hale u Barbanu vridne par milijuni kun, a niki i par milijuni euri. Malo poredniji bi tako propensi da ne bi zidali kada ne bi imali interesa, a uni drugi će reć da njin triba kalat baretu. Reka bin na to da su naši investitori našli potribnu forcu u kuraju, uzeli kredite i pošli se sada u krizi prontat za uno ča će dojt kada fini kriza. A tako i triba – ne plakat i hitat se sam pod noge, ko ne znat se

skoporit z blata kad ti je najhuje.

Poduzetnička zona Barban je mesto na ken će delat naši mladi Barbanci. Te beside nisu zrečene povfat tega da se nika kojena eli nikemu muti pamet. Velika je stvar ča su hale uzidane i nidan he neće zrušit. Velika je stvar ča već niki Barbanci delaju u firmah ABS i IZO, ke su već u pogonu, a i naprid će se dela dopirat za naš narod. Svaki dan i svako lito više, a u ten ne triba bit nervožni poredan i ne triba laskitat da ča ni tega zajno sada više. Ma, najprija investicija, pak zapošljavanje, ča ne? Kako i doma kada delamo: najprija zidi i krov, pak mobilijo. Dela će bit i za nas i za naše mlaje, za našu dicu. Sve ča u našem življenju delamo, vajka je pensir da želimo cok načinit, fundamente za naprid, lipfje življenje

za svoju dicu. Poduzetnička zona Barban je za nas, ma još više za našu mladetinu, za našu dicu.

Poduzetnička zona Barban će punit i blagajnu komunu, općinski proračun. Mogli smo i naprid plakat i niš ne načinit po ten, a šoldi bi u blagajni vajka bili sveni eli manji. Ma na ten smo svitu za delat, postelju i hižišće si prontat, pak hipac i godit. Svaka nova hala će nositi veću komunalnu naknadu u blagajnu, svaka nova barbanska plaća će dodatno punit proračun kroz porez na dohodak. Ti će šoldi pojti u švalt i lampadine, u ono ča nan najviše bude u ten hipu rabilo. Samo triba i malo strpljenja u sven ten: hale su uzidane, poduzeća i obrti će pomalo počet delat, kriza će popuščat, molivat, pak i krepat. A u ten strpljenju triba najt unu trunu kumentstva za to ča se i zuz krizu zida, ča se delo prontiva i za buduća barbanska pokoljenja.

U Božiću smo pensali da kad će dojt Vazam, pak nan je eko i doša. Po staroj našoj navadi istrijanskoj, pokle korizme i posta, u Vazmenoj nedilji, u naših famejah ćemo proslaviti novi početak i rinovano življenje. Ne zabimo kuhanu špaletu, janjca, jarice, piturana jaja, pincu i poveticu. Dragi moji, neka van je srićan Vazam, van i vašin famejan!

Vaš načelnik, Denis Kontošić

NAJAVA DOGAĐANJA U 2014. GODINI

7. Smotra vina Općine Barban 2014.

7. Smotra vina Općine Barban
2014. obuhvaća tri smotre vina po Mjesnim odborima i središnju smotru vina.

29.03.2014., Barban - Smotra vina MO Barban, MO Puntera i MO Hrboki

12.04.2014., Šajini - Smotra vina MO Šajini, MO Manjadvorci i MO Petehi

26.04.2014., Prnjani - Smotra vina MO Prnjani, MO Grandiči i MO Sutivanac

17.05.2014., Barban - 7. Smotra vina Općine Barban 2014. (središnja smotra)

25. 05.2014. - Majnica, Šajini

Stara pučka fešta koja se tradicionalno održava posljednje nedjelje u svibnju u selu Šajini. Sve započinje svetom misom u crkvi sv. Petra iz koje kreće procesija u kojoj se nosi kip Majke Božje ukrašen cvijećem posebno za tu priliku. U popodnevnim satima u Šajinima se održava raznoliki sportski i kulturno-zabavni program.

31. 05.2014. - 4. Susret barbanskih pjesnika "Beside u jatu"

Okupljanje barbanskih pjesnika i predstavljanje četvrte zbirke pjesama "Beside u jatu".

14. 06.2014. - 3. Dan sela Draguzeti

Druge subote u lipnju različitim sportsko - rekreativnim događanjima Draguzečani obilježavaju Dan svog sela.

21. 06.2014. - 11. Vilija Ivanje, Grabri

Uoči dana rođenja Sv. Ivana Krstitelja (ili subotu uoči tog dana) u mjestu Grabri okupljaju se mještani i njihovi gosti, a pri tom se tradicionalno zapali vatra - poznati Ivanjski krijesovi.

28. 06.2014. - Proslava Dana Sv. Pavla, Želiski

Na brdu Sv Pavao, gdje se nalazi i istoimena crkvica - između Želiski i Bateli, posljednje subote u lipnju, sportskim i kulturno-zabavnim sadržajima obilježava se Dan Sv. Pavla.

05. 07.2014. - 48. Smotra narodne glazbe i plesa Puljštine

Smotra narodne glazbe i plesa Puljštine je smotra folklora cijele Puljštine. Smotra se u početku selila, a već 20 godina održava se u Barbanu. Barbanci su prepoznali značaj ovakve priredbe za kulturu i tradiciju svojega kraja te je želja nastaviti s organizacijom smotre u Barbanu koja obogaćuje Barbansko kulturno ljeto. Upravo zbog

toga može se reći i da se smatra dobro "osjeća" u Barbanu, jer Barban je poznato središte folklora i njegovanja istarske glazbene tradicije i želi to i dalje ostati.

Na smotri se predstavlja velik broj Kulturno umjetničkih društava s područja Puljštine te svatko predstavlja karakteristike svojeg kraja. Posjetitelji mogu vidjeti izvore istarske narodne nošnje i plesove, čuti izvorne istarske instrumente i pjesme.

12. 07.2014. - 5. Regata Barbanske rivijere

Druge subote u srpnju u Raškom zaljevu održava se Regata Barbanske rivijere, uz prigodno druženje od petka do nedjelje u Uvali Blaz.

19. 07.2014. - 16. Dan sela Orihi

14. Old timer's day

14. Mototrka na prstenac

Treće subote u srpnju cjelodnevnim događanjima u Orihi se obilježava Dan sela. U Orihi se tradicionalno okupljaju oldtimeri Istarske županije i šire (Primorsko-goranska županija, Italija, Austrija i dr.) na Oldtimer's day-u, a održava se i Mototrka na prstenac, popularna moto inačica barbanske Trke na prstenac, te u večernjim satima kulturno - zabavni program.

26.07.2014. - 13. Susret harmonikaša „Zasvirimo u Barbanu“

Četvrta subota u srpnju, u Barbanu, rezervirana je za susret harmonikaša. Na susretu se okuplja veliki broj harmonikaša iz čitave Istarske županije. Na susretu harmonikaša „Zasvirimo u Barbanu“ izvodi se veliki broj točaka u najrazličitim kombinacijama harmonike i ostalih instrumenata. Nastupaju izvođači svih generacija, od osnovnoškolaca do ikusnih harmonikaša. Interes harmonikaša za ovaj susret je velik te ovaj susret ima zajamčenu budućnost u Barbanu, a u prilog tome govori velik interes sve mlađih naraštaja za harmoniku.

02.08.2014. - 16. Dan sela Puntera „Oj, Punterci“

Prve subote u kolovozu različitim sportskim i kulturno - zabavnim sadržajima Punterci obilježavaju Dan sela.

09.08.2014. - 13. Dan sela Hrboki

Druge subote u kolovozu različitim sportskim i kulturno-zabavnim događanjima obilježava se Dan sela.

17.08.2014. - 39. Trka na prstenac

15.08.2014. - Svečano podizanje zastave i kulturni program

16.08.2014. - 19. Trka za viticu

17.08.2014. - 39. Trka na prstenac

Četvrtak (14.08.2014.) – eno – gastro sadržaji

Obilježavanje Trke započinje već u četvrtak uoči vikenda kada se održava Trka. Četvrtak je dan predviđen za eno i gastro sadržaje. Barbanština kao i čitava Istra poznata je po dobroj kuhinji i vinu te se istarska kuhinja i vino promoviraju i uz Trku na prstenac.

Svake godine otvara se pjenušac Prstenac posebno proizveden upravo za Trku.

Petak (15.08.2014.) – otvaranje manifestacije i podizanje zastave. Izložbe i kulturni program

U petak se podizanjem zastave i svečanom povorkom te prozivkom konjanika koji će nastupiti na Trci za viticu i Trci na prstenac simbolično otvara Trka na prstenac.

Otvaramo se i različite izložbe (slika, skulptura...). Čitav tjedan održava se Kiparska kolonija u drvu - COK.

Subota (16.08.2014.) – Trka za viticu

Trka za viticu je generalni trening za Trku na prstenac kojem moraju prisustovati svi konjanici koji će sudjelovati u Trci na prstenac. Pravila za Trku za viticu ista su kao i za Trku na prstenac.

Uz Trku za viticu u subotu se održava i bogati sportski program; nogometni turnir i turnir u pljočkanju..

Navečer se održava zabavni program.

Nedjelja (19.08.2014.) - 39. Trka na prstenac

Nedjelja je dan kad se održava Trka na prstenac.

Ujutro se održava sportski program za najmlađe. Prije početka Trke održavaju se povorce i nastupi limesne glazbe, mažoretkinja, kulturno umjetničkih društava.

Nakon Trke na prstenac održava se kulturno zabavni program.

OBILJEŽEN DAN OPĆINE BARBAN – 6.12.2013.

Dan Općine Barban obilježen je početkom prosinca prošle godine svečanom sjednicom Općinskog vijeća. Općina Barban proslavila je 20. obljetnicu svog osnutka, ali i sveca općinske župe svetog Nikolu. Svečana sjednica Općinskog vijeća, na kojoj su dodijeljene općinske nagrade i priznanja za 2013. godinu, održana je u dvorani barbanske Osnovne škole Jure Filipovića.

Svečanoj sjednici prisustvovali su i predstavnici susjednih općina te prijateljskih općina i gra-

dova Nijemci, Viškovo, Matulji i Brda (Slovenija). Načelnik Općine Barban Denis Kontošić u svom je izvješću istaknuo da imamo općinu kojom se možemo ponositi, da imamo infrastrukturu na zavidnoj razini, na svakom su koraku vidljivi rezultati rada i, ono što je najvažnije, mladi više ne odlaze iz općine Barban, a tome će još više pridonijeti razvoj Poduzetničke zone Barban. Uz to, svake godine raste broj kuća za odmor i turističkih ležajeva na području Općine Barban, kao i broj noćenja. Iako smo mnogo toga napravili, još je dosta posla pred

nama i na tome ćemo kao i do sada raditi svi zajedno, rekao je Kontošić.

Uoči svečane sjednice, učenici Osnovne škole Jure Filipovića i barbanskog Dječjeg vrtića priredili su prigodni program uz mnoštvo recitacija i pjesama, prikazavši samo djelić onoga što su naučili s naglaskom na zavičajnu baštinu, a najmlađi su odigrali zabavan igrokaz o Svetom Nikoli i Krampusu, razgalivši mnoga srca i zasluzivši najveći pljesak.

USKRSNA ČESTITKA: MIROSLAW PARANIAK, župnik župe Sv.Nikole, Barban

GOSPODIN JE USKRSNUO!

Ova velika istina naše vjere mijenja cijelu povijest svega stvorenoga. Neka i naši životi zrcale stvarnost Kristova uskrsnuća, da poput prvih svjedokinja nakon po-hoda njegovu grobu možemo svjedočiti radosti uskrsnog jutra.

Mi kršćani nikada ne smijemo zašutjeti i prestati navješćivati istinu da je Krist sudac živih i mrtvih te da se po imenu njegovu prima oproštenje grijeha. Još je važnije to da naša djela budu u skladu s našim riječima. Do uskrsnuća se dolazi preko muke, smrti i ukopa, jer suočenje Boga i čovjeka seže dalje od smaknuća. Ono seže do uskrsnuća i vječnoga zajedništva. I to je cilj prema kojemu je usmjerena svatko od nas. „Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim!“ Sveti Pavao riječju „ako“ ne tvori stilsku minijaturu, nego je to ozbiljna provokacija, pitanje i poticaj na ispit savjesti. A jesmo li doista suuskrsnuli s Kristom može se prepoznati po onome za

čime težimo i što nam je važno, odnosno po tome prema čemu su nam misli usmjerene, čime se bave naše riječi i na što upućuju naša djela.

Ako smo s Kristom i po Kristu u Bogu, onda ćemo o drugom Kristovu pojavitku zaslužiti biti s njim i u slavi vječnoga zajedništva s Bogom. A to je ono za čime težimo.

Neka riječi, uskoro svetoga Ivan Pavla II., uvijek budu poticaj da živimo ono što smo primili krštenjem: „Branite se da svijet ne ohladi! Pazite da se ne smrznete u sebičnosti i konkurentskoj borbi, u praznom hodu zaposlenosti i lova za užicima; priđite uskrsnoj vatri svete mise i ne dajte da iskrvari nedjelja, dan Gospodnji.“

Mi vjerujemo u Isusovo uskrsnuće, u naše uskrsnuće i u život vječni.

Blagoslovjen Uskrs 2014.

Vlč. Miroslav, žpk.

JAVNA PRIZNANJA OPĆINE BARBAN ZA 2013. GOD.

Na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Općine Barban dodijeljena su slijedeća općinska javna priznanja za 2013. god.:

1. Nagrada Općine Barban: MARTIN BULIĆ, Trfj - za izuzetan angažman i doprinos razvitku i ugledu Općine Barban

2. Nagrada Općine Barban: JAKOV KOLIĆ - Janko, Šajini - za izuzetan angažman i doprinos razvitku i ugledu Općine Barban

3. Nagrada Općine Barban: Obrt AUTO BAGGIO, Rebići; vlasnik: Draženko Bariša - za poduzetnički poduhvat i izuzetan doprinos razvoju gospodarstva te promicanju ugleda Općine Barban, izgradnjom pogona u Poduzetničkoj zoni Barban-Krvavci

4. Plaketa Općine Barban: STEFANO OSIP - za izvanredne rezultate i vrhunska sportska dostignuća u konjičkom sportu, te doprinos u promicanju i promoviranju ugleda Općine Barban

ŠAJINSKA TRAGEDIJA: NENSI PEREŠA, iz Šajini, televizijska novinarka, sudjelovala u organizaciji obilježavanja 70. obljetnice šajinske tragedije i snimila dokumentarni film o tom događaju

DIDOVA SPOMENICA - VJEĆITI SPOMEN

Ovogodišnje obilježavanje godišnjice šajinske tragedije, odnosno pokolja nevinih žrtava krajem Drugog svjetskog rata, početkom siječnja 1944. god., obilježeno je na poseban način. U svemu je sudjelovala i Šajinka Nensi Pereša, televizijska novinarka, koja je tom prigodom snimila i dokumentarni film o čitavom događaju s kojim je i osobno povezana.

Na koji ste način ove godine obilježili obljetnicu šajinske tragedije? Što ste sve organizirali i tko je u organizaciju sve bio uključen?

- Sedamdesetu obljetnicu odlučili smo obilježiti kako spada. Iako naravno, nikad neće svi biti zadovoljni, pa ni organizatori sami. Ali mislim da smo s obzirom na privatne probleme, vremenski rok, zahvate obavljene u tom roku i radne obaveze članova Organizacijskog odbora, odradili izvrstan posao. Sastajali smo se u Barbanu i Šajini, jer smo osim Općinskog, organizirali i šajinsko vijeće, kako bismo bili što operativniji. Često smo održavali sastanke, čuli se, dopisivali, slali si mailove u svako doba dana i noći. Noću smo često morali raditi: istraživati, sakupljati građu, uređivati sjećanja, skraćivati tekstove, selektirati fotografije i materijale slati u Grafiku u Režance. Za sve smo to morali biti u dosluhu, svi su akteri u svakom trenutku morali znati tko što radi kako se posao ne bi poklapao i kako bi svi bili upoznati s novonastalim promjenama i nužnim intervencijama u sadržaj. To se najčešće radilo noću. Velik je to posao. Imam osjećaj da je umjesto nas, u jednom trenutku moć preuzeila čarolija stvaralačke snage koja nas je vodila do samog kraja. Inače ne bismo obavili sve što jesmo. I kako jesmo. Jer šira zajednica uvijek vidi onaj "foto – finiš", no u pozadini je mnogo njima nevidljiva posla, a taj je posao ono najteže. U njemu su sudjelovali predstavnici Općine Barban, Turističke zajednice Općine Barban, Mjesnog Odbora Šajini, mještani Šajini, predstavnici antifašista, umirovljenika, mladih, Povijesnog muzeja Istre, Grafika Režanci, a na čelu s načelnikom Denisom Kontošićem. On je, s obzirom da nije riječ o njegovu selu, mogao bi-

Nensi i did Marijo Pereša

ti manje ažuran. A zapravo je bio nاجaktivniji. Zato sam sretna, jer su naše žrtve priznate, jer je grupa ljudi naporno radila da im kaže simbolično "hvala". I ubijenima i preživjelima. To su prepoznali i Šajinci koji žive u ostatku Hrvatske i svijeta, čije smo pozive i mailove podrške primali.

- Kako to obično biva, najviše posla oduzeo nam je najkraći dio programa, odnosno Spomen – soba koju su posjetitelji 9. siječnja, zbog gužve, samo ovlaš prošli. No, ona je jedina ostala zauvijek, te tako ispunila svoju funkciju trajnog spomena. Za nju smo prikupljali sjećanja svjedoka, tragali za predmetima i obućom iz tog vremena, podijelili poslove i obitelji koje smo obilazili, snimali, fotografirali, zapisivali, prepravljavali, sakupljali fotografije, poeziju, molitve, povijesnu literaturu, konstantno odlazili u Režance, gdje se sve prikupljalo i radio finalni izvod. Smatram da bi stoga Spomen – soba trebala biti dio turističke ponude Općine i da bi se morao naći način da ju šira javnost posjeti.

- Za dodjelu spomenica preživjelima trebalo je naći osobu koja će nam uopće reći koliko preživjelih ima i gdje su danas razasuti po Istri, Hrvatskoj i svijetu. Tu mi je pomogao moj pokojni dido Marijo Pereša koji je preminuo 20-ak dana prije komemoracije. Ipak, nitko se nije sjetio baš svih. Propustili smo tako spomenicu dati

primjerice Bertu Blarežini koji danas živi u Kanadi. Dugujemo stoga ispriku njemu i obitelji Blarežina. A taj je propust još jedan dokaz kako valja sve zapisivati. Nešto što stari znaju i mogu prenijeti danas, možda više neće imati priliku to učiniti i sutra.

- Valja ovim putem zahvaliti zboru Matko Brajša Rašan iz Pule, KUD- u Barban, OŠ Jure Filipovića iz Barbana, svim Šajincima, ali i mještanima okolnih sela, Župi Barban, Mariji Rojnić, Zoranu Karliću, crkvenom zboru iz Raklja, Mariji Marčeta, Toniju Rojniću i Ivanu Liculu, koji su sudjelovali u prigodnom kulturno-umjetničkom programu. Kao i Ivi Kolić i Martini Pereša uz koje sam radila. Martinina povezanost s tragedijom istovjetna je mojoj, dok je Ivin otac Bazilio Kolić među onom djecom koja su ostala bez oba roditelja 9. siječnja 1944. Njih dvije naporno su i združno radile na svakoj fazi programa i organizacije, te realizaciji Spomen - sobe. Valja zahvaliti Ljubici Kolić, Danijeli Kontošić, Katici Glavaš, Miliju Buliću, Mirku Buliću, braći Petrović iz Grafike Režanci, Marini Kolić, Doris Glavaš, Ana- Mariji Kolić, Deniju Kršulju, Nenadu Radoli i Mariju Buliću, te se sjetiti pokojnog Karla Pereše i Martina Bulića iz Trlji koji je svake godine sudjelovao u organizaciji.

Jeste li tim povodom uređivali selo?

- Za obiljetnicu je uređeno selo. Očišćene su javne površine, postavljene nova javna rasvjeta, sanirani i postavljeni novi otoci i kante za odlaganje otpada. Obnovljen je i ofarban stari spomenik, a na središnji je postavljena nova info – ploča namijenjena turistima, a s informacijama o događaju koji je obilježio povijest sela. Šajini su hortikulturalno uređeni, a pred Mjesnim domom postavljen je veliki info – panel za svakog putnika namjernika s mnoštvom informacija o selu. Na vanjski zid mjesnog doma postavljena je nova info – ploča za tekuće informacije, nova tabela Mjesnog doma Šajini, kao i ona s informacijama o Spomen – sobi, razumljiva i turistima.

Snimila si o tragediji i dokumentarni film. O čemu se tu radi?

- Za obiljetnicu sam radila na dokumentarnom filmu. Bilo je to za mene emocijama nabijeno vrijeme, jer sam konstantno bila uz dida koji je gubio bitku s bolešću. Teško mi je sjećati se tih dana. Pričala sam mu o svakom koraku u organizaciji. Vjerovao je da će vidjeti rezultat. Zbog osobne "strave" koju sam prolazila i promatrala, bila sam ponekad "tupa" na stravu o kojoj su mi govorili sugovornici u dokumentarcu. Snimali smo dva dana, montirali isto toliko. Uz mene, na projektu su radili snimatelji Krešimir Miličević i Sandi Kurelić, te montažer Robert Jedrejčić. Bilo je to terapeutsko iskustvo koje je kroz taj savršen broj sedam u predznaku obiljetnice, za mene napokon "zatvorilo" krug. Radeći na organizaciji obiljetnice, dobita sam odgovore na pitanja: zašto si to radim i svake godine se dam u organizaciju, zašto me to toliko "troši", a istovremeno ne mogu pustiti 9. januar, što uopće pokušavam dokazati? Napokon je traganje završilo. Bila bih dala sve da je dido bio na komemoraciji, primio svoju spomenicu kao jedan od preživjelih svjedoka i pogledao dokumentarac. No, nije stigao. A ja sam ga stigla zgotoviti u posljednji tren. Bilo je teško naći mjeru dobrog ukusa i ostati objektivan. Neki bi se sugovornici otvorili nakon 30 – ak minuta snimanja i tek tada bih od njih dobila srž, istinu, minutu iskrenosti za kojom tragam. Okolnosti su te 1944. godine bile specifične, no činjenica je da su mučki ubijeni nevini koji su te noći zaspali mirnim snom. Uvijek me mučilo i mučit će me: ZAŠTO BAŠ MI? Ali sam mirnija. Među fašistima je bilo i domaćih izdajnika koji su te noći ubijali Šajince. Doznala sam i tko je ubio

Spomen soba u Društvenom domu Šajini

članove moje obitelji. Vjerujem kako mi je to, iako razara i budi emocije koje ne želim imati, uz činjenicu da su Šajini za istinu spremni, donijelo mir koji je nedostajao. Bilo mi je važno da prilikom izrade filma, koji nije smio biti predug, budući da je bio dio programa komemoracije, kažem sve, objasnim sve, obuhvatim sve obitelji, posebno one koje su najgore stradale, svu djecu, posebno onu koja su ostala bez roditelja ili oca nisu upoznala, dam činjenice, a bez upiranja prstom. Strahovala sam hoće li film prihvati Šajinci s obzirom na "škakljive" okolnosti. No, znala sam da ne mogu i ne smijem odstupiti od koncepcije. Jer čemu silan trud, ako nismo pogodili u sridu? Ljudi su žedni istine, pa čak i oni koji ju ne žele čuti. I to je jedini zakon, koliko god patetično zvučalo. Bolje užasna istina nego najljepša laž. Samo to nam može donijeti mir i novi, zajednički početak.

- Ipak, da se ne zaboravi, podijelit ću s vama nekoliko "light motiva" tragedije koje uočavam snimajući film. Ubijene su supruge koje su bile hrabre i branile svoje muževe i djecu, protestirajući protiv mašinerije smrti. I danas, nakon 70 godina, često nije parametno biti hrabar. Najgore su stradali oni koji su bili najbuntovniji, poput hrabrog Marka Kolića. Harte, papiri, koje su fašisti tobože tražili, nisu im trebale kao dokaz da se radi o radnicima koji će biti spašeni od mučke smrti. Bio je to samo igrokaz podivljih zvijeri, uvertira u ubojstva. U pohodu selom te je noći bilo fašista koji su

nevoljko ubijali i namjerno promašivali svoje mete, što navodi na zaključak da su morali ubijati. Među fašistima je bilo domaćih izdajnika koji su govorili pravo po domaću. Roba je tada ljudima bila jedino blago. Zato i danas čuvaju svoju dotu. Kad su fašisti palili kuće, hrabre žene, poput pokojne Ane Kolić (zvali smo ju Marijutinka preko imena), spašavale su robu. Bila je Ana i domišljata, pa je tako pod robom, u fraški, uspjela sakriti i spasiti jedan život.

Koliko ste osobno ti i twoja obitelji vezani za tragediju? Koliko se taj događaj iz prošlosti još uvijek reflektira na mlade naraštaje?

- Primjećujete, osobno sam vezana uz tragediju. Te su noći mom diđu ubijeni: otac Martin Pereš, zrman Jaković Pereš i barba Jakov Pereš. Moja prababa Foška žena je koja je obilježila moj život. Čitavo sam djetinjstvo provela uz nju. Ostala je udovica u 33 godini života, s četiri sina. Moj dido Marijo je bio najstariji, a imao je samo 11 godina. Usadila mi je vjerovanje da je prava ljubav samo jedna, da nije važno koliko nego kako živiš i da je obitelj prvo uporište. Gledala sam njenu figuru u crnini, suze koje bi se skrivale po staračkim borama i krunicu u njenim rukama. Čovjek bi rekao, slomljena žena. No, nije bilo tako. Bila je iznimno snažna, fizički i psihički, knjiški primjer dostojanstva. To je valjda ono što ti nitko ne može oduzeti. Ona i njezina djeca goli su na mrazu dan i po bili uz mog pradida Martina koji je bio teško ranjen u gla-

vu i umirao u mukama. Nažalost, svi mi prije ili kasnije kroz život dođemo u situaciju da gledamo patnju voljene osobe i ne možemo učiniti ništa nego biti tu. Nema veće ljubavi od te, ni većeg zajedništva. Nedavnom smrću moga dida Marija, njenog sina, koji je bio moj izvor čiste i nesebične, neponovljive ljubavi koju je nemoguće opisati, otišla je moja zadnja veza sa šajinskom tragedijom. Budući da se život za sve uvijek sam pobrine, ja sam u međuvremenu "spojila sve konce" i želim vjerovati da mi je u tome pomogao moj dido. I da smo oboje is-

tovremeno našli svoj mir.

Na koji način ti kao novinarka skrećeš pažnju na taj tragični događaj iz prošlosti s kojim si i osobno vezana?

- Kao osoba koja zarađuje za kruh od pisanja, mogu se jedino truditi da na taj način ukazujem na zlo. Kažu, ako na zlo ne reagiraš, dio si nješta i snosiš odgovornost. Kad detektirate nepravdu, reagirajte odmah. U suprotnom će eksplodirati kad – tad. I opet ćete ju vi ili netko drugi morati rješavati. Nažalost, i danas, 70 godina nakon Drugog svjetskog rata, svjedoci smo ubijanja nevinih civila. S pra-

vom se stoga možemo upitati gdje smo zakazali. Nije to jedino oduzimanje ljudske slobode i digniteta. Živimo u modernom rođstvu u kojem su zakinute žene, posebno samohrane majke, manjine, bolesni, osobe s invaliditetom, pa i životinje. To su oni čiji se glas često ne čuje. Svaki napad na njih, napad je na slobodu i na život. A život možemo početi cijeniti u vlastitoj obitelji, radnoj sredini, među prijateljima i poznanicima. Nisu potrebni revolucionarni pothvati, samo ne ciniti drugima ono što ne želimo da se čini nama.

Bivši predsjednik RH, Stjepan Mesić, počasni građanin Općine Barban, prisustvovao komemoraciji za poginule Šajince, 9. siječnja, i poručio: Nitko nema pravo te žrtve zaboraviti, nitko ih nema pravo negirati.

STJEPAN MESIĆ U ŠAJINIMA

U povodu 70. obljetnice tragedije sela Šajini, početkom siječnja, na komemoraciji su nazočili počasni građanin Općine Barban i bivši hrvatski predsjednik Stjepan Mesić, te kao izaslanik predsjednika Ivo Josipovića istarski župan Valter Flego. Program je započeo svetom misom za stradale Šajince u crkvi Sv.Petra, koju je predvodio barbanski župnik Miroslav Paraniak, nakon čega su se položiti vijenci na spomenik u Šajinima. Potom je otvorena novouređena Spomen-soba u Društvenom domu, te se održao prigodni program u šatoru pored Društvenog doma u kojem su sudjelovali KUD Barban, Mješoviti zbor KUD-a Matko Brajša Rašan iz Pule, crkveni zbor crkve Rođenja Blažena Djeverice Marije iz Raklja i učenici Osnovne škole „Jure Filipović“ iz Barbana.

Tom se prigodom bivši predsjednik obratio Šajincima i njihovim gostima upečatljivim govorom.

- Okupili smo se kako bismo obilježili 70-tu obljetnicu pogibije 49 nedužnih civila, staraca, žena i djece, koji su pobijeni u ofanzivi nacističkih snaga početkom godine 1944. Njihovo je selo, Šajini, tom prilikom spaljeno. Bio je to uobičajeni način postupanja nacista koji su zamjenili fašiste poslije pada Mussolinija, a u drugim dijelovima Hrvatske tako su postupali njihovi domaći pomagači i sljedbenici, ustaše. To je istina i to treba reći. Naci-fašisti i ustaše, jednako kao i četnici, palili su i rušili, ubijajući nevine civile: Srbe, Židove, Rome, ali i Hrvate – upravo kao ovdje u Šajinima. Njihova je politika bila zločin, njihova je pokretačka snaga bila mržnja, njihovo je djelo bilo razaranje i uništavanje. I to je istina i to takoder treba reći. Zašto to naglašavam? Pa zato što smo svjedoci trenda koji nas uporno gura prema zaboravu i onih koji su zločine činili, ali i njihovih žrtava. Vrijedi ponoviti, samo ovdje u Šajinima riječ je o 49 staraca, žena i djece, nevinih civila. Nitko ne-ma pravo te žrtve zaboraviti, nitko ih nema pravo negirati, poručio je u svom govoru Mesić.

Stjepan Mesić, bivši predsjednik RH, u Šajinima

ŠAJINCI U SVITU: ELIA PATRICIAPEKICA PAGON, 42 god., porijeklom iz Šajini (kćerka prof. Marka Pekice), marketinška stručnjakinja, publicistica, umjetnička fotografkinja, pjesnikinja

Povodom 70.-te obljetnice šajinske tragedije

WÜSTENFUCHS

Piše: **Elia Patricia Pekica Pagon**

Znajmo svi zajedno nešto naučiti iz tragedija koje su nas zadesile kroz našu bogatu i vrlo raznoliku povijest i pokušajmo učiniti nešto da već jednom prestanu svi ratovi i svi međuljudski sukobi i da na svijetu zavladaju ljubav, dobrota i mir, da svako dijete ima pravo zagrliti svoju majku, svoga oca, svoje tete, stričeve, bake i djedove. Nema te »pustinjske lisice« koja može ubiti dobrotu, humanost i život sam. Nema te »pustinjske lisice« koja može ubiti ljubav. Ona je živa i živjet će, a zajedno s njom i svijet pun ljubavi kakav smo oduvijek željeli, kakav želimo i kakav ćemo željeti i na kakav bi baš svaki čovjek trebao imati pravo.

U posljednjih dvadesetak godina mali smo slušali i čitali o zločinima fašizma, i to uviјek pod jednom te istom izlikom onih koji o tim zločinima iz njima znanih razloga ne vole govoriti: o tome se dosta pisalo i govorilo u bivšoj državi. No, svima je jasno tko i zašto to čini, samo smo primorani praviti se da to ne znamo. Ti isti ljudi koji namjerno prešućuju žrtve fašizma, jednoglasno poručuju svima koji misle drugačije: kome se naše mišljenje ne sviđa, neka napusti Hrvatsku...

Želeći doznati što danas neki prosječan surfer po internetu može saznati o zloglasnom koljaču Erwinu Johannesu Eugenu Rommelu i zločinima kojima su njegove divljačke horde pogodile Istru, utipkala sam njegovo ime u internetsku tražilicu i dodala svojoj pretrazi ime naše drage, rekli bismo, barem nominalno i ustavno deromelizirane Istre. Slučajno sam otvorila prvo što mi se nudilo o Rommelu i njegovu »djelovanju« u Istri. Tekst koji mi se prvi ukazao među ponuđenim tekstovima, bio je tekst na jednom portalu vrlo upitnog sadržaja kojeg inače nikada ne otvaram i ne pregledavam, jer raspiruje mržnju među ljudima i širi stravične povijesne neistine među novim naraštajima. Taj medij ubojicu naših djedova, baka,

stričeva i strina naziva jednostavno – »Feldmaršalom Erwinom Rommelom« i o njemu piše kao o »naјslavnijem njemačkom zapovjedniku u Drugom svjetskom ratu«. O njemu se na tom portalu govori kao o »pustinjskoj lisici«, kojeg li simpatičnog nadimka za jednog krvnika koji je po ovim našim prostorima sijao zlo i pakao i ubijao nevine ljudi. Tijekom rata je, kako kažu njegovi suvremeni štovatelji, »sudjelovao na mnogim bojištima, pa tako i u Istri, gdje je bio zadužen za sprečavanje eventualne savezničke invazije«.

Ove godine (9. siječnja) obilježava se 70.-a godišnjica stravičnih zločina fašističkih krvni-

ka po Istri u kojima su pod sasvim nerazjašnjenim okolnostima stradale brojne nevine civilne žrtve među kojima i moj djed Pave, kao i drugi članovi moje obitelji. Zajedno s mojim djedom te je strašne noći stradalo dvanaest članova moje uže obitelji i brojne ostale žrtve. Kako je navedeno u knjizi »Barbarizam u barbanskim Šajinima« autora Davida M. Fištrovića, u tragičnoj noći s 8. na 9. siječnja, priпадnici Crne legije 194. puka 71. pješačke divizije Wehrmachtu zapalili su selo i divljački pobili 49 Šajinaca te 22 žitelja Bokordići.

Kako se čovjek može osjećati znajući da u našoj zemlji danas malo tko uopće zna za šajinsku tragediju i ostale tragedije koje su zadesile Istru, dok za brojne druge tragedije iz naše krvave povijesti svi znamo i previše. Još je žalosnije to što neki naši sugrađani danas svakodnevno odlaze po svoje mišljenje na taj isti i njemu

slične portale na kojem o Rommelu pišu kao o velikom heroju. S ljudima koji po svoje mišljenje odlaze na takva vrlo upitna medijska pojilišta, niti ja, niti ostali ljudi čije su obitelji žrtve fašizma, sigurno nikada nećemo moći podijeliti bol koja je zadesila naše obitelji, jer su ti naši sugrađani svjesno, nekim prešutnim dogовором stali na stranu onih koji šute o zločinima fašizma. Jer, u današnjem društvu po svemu sudeći vlada takva klima da svi oni čije su obitelji žrtve fašizma mogu samo šutjeti i slušati što o Drugom svjetskom ratu imaju za reći oni ljudi čiji su se preci borili na strani sila Osovine i čiji su preci otvoreno ili potajno žalili i danas, putem svojih bioloških i političkih potomaka, žale zbog pobjede antifašizma nad fašizmom.

U kakovom to društvu živimo? Znam, u podijeljenom, ali do kada? I hoćemo li tako podijeljeni ikada moći biti društvo, zajedno surađivati, stvarati nove vrijednosti i cijeniti naše zajedničko i vrlo bogato kulturno naslijeđe, ako već ne možemo zajedno cijeniti i naša međusobno suprotstavljenja povjesna naslijeđa? Kakva smo mi to uopće Republika? Kakva je naša povijest? Koliko ima naših pravih povijesti, a koliko isfabriciranih povijesti (lažnih istina, istinitih laži)? Čemu ćemo se diviti, a što ćemo osuđivati? S ovom žalosnom spoznajom da živim u prostoru u kojem ima ljudi koji odobravaju fašizam, razmišljam o 70.-toj obljetnici šajinske tragedije, o tužnom 09. siječnju 1944. godine, o krvavom danu kada je moj djed Pave kao nevina civilna žrtva živ spaljen u svome domu, mučki ubijen zajedno sa svojom braćom i sestrama, sa svojim roditeljima i drugom rodbinom i sumještanima od strane krvnika koji danas dio hrvatskih medija opisuje kao hrabre i časne ratnike – borce protiv saveznika u Drugome ratu. Ne znam što reći o tome. Zbog te strašne sjećanske noći nikada neću upoznati svoga djeda s očeve strane, sjesti mu u krilo i poljubiti ga. Jedino što ću

o njemu čuti bit će priče ljudi koji su ga poznavali, a vidjet ću ga jedino na jednoj njegovoj fotografiji koja nam je ostala. «Pustinjska lisica» oduzela mi je to pravo da zagrlim svoga djeda, a mome ocu i drugim preživjelim svjedocima te strašne tragedije oduzela pravo da rastu uz svoje najmilije.

Kada slušam svoga oca Marka i ostale preživjele svjedoke šajinske tragedije, svi oni kažu kako trebamo znati naučiti nešto iz takvih tragedija i učiniti sve kako se takvo što nikada više ne bi ponovilo. I sretna sam jer znam da ima ljudi koji doista čine sve kako bi ovaj svijet bio bolji nego što jest, unatoč tome što nam se ponekad čini kao da se ni danas, nakon svih tih godina, svijet uopće nije promjenio. Oni koji su skloni diskriminiranju i vrijedanju svakoga tko ne misli kao oni i prljaju ovoga svijeta svojim vrijedanjem, morali bi znati da se dobro ne može ubiti, da se svjetlo dobrote ne može ugasiti, koliko god se zlo na ovome svijetu trudilo to učiniti. Za sve one koji to vole zaboravljati, prisjetimo se i toga da u hrvatskom Ustavu piše kako je naša Država antifašistička, a u praksi ispada kako smo mi samo nominalno antifašistička država, jer po često puta u pojedinim medijima možemo vidjeti napise i čuti izjave političkih i bioloških potomaka i simpatizera hrvatskih fašista, ili bolje reći anti-antifašista, u kojima o antifašizmu pišu i govore kao o nečem lošem, što je više nego žalosno. U tim istim anti-antifašističkim napisima i ostalim javnim istupima vrlo lako možemo naći i vrlo diskriminatorne izjave neoanti-antifašista o tome kako bi svi oni koji nisu istomisleći s njima trebali napustiti ovaj prostor, jer u njemu, kako kažu, neće biti mjesta za njih. Među ljudima koji pliju po hrvatskom antifašizmu te po hrvatskim žrtvama fašizma ima, gle čuda, i biskupa, i profesora, i državnih dužnosnika, i novinara, i dobro namještenih ideologa i ostalih «uglednika».

Ustati protiv fašističkih snaga i tog zločinačkog svjetskog poretka u Drugome ratu bila je neizmerna hrabrost i time bismo se svi zajedno trebali ponositi. No, umjesto toga, upravo suprotno - jedan dio našega antidruštva izabrao je biti ponosan na zločine fašizma i tepati «pustinjskoj lisici» i ostalim fašističkim «herojima». Jesmo li se ikada upitali kakav bi bio današnji svijet da kojim slučajem nije bilo antifašizma? Bismo li uopće bili tu gdje jesmo u tom obliku u kojem

Elia Patricia Pekica Pagon, marketinška stručnjakinja, publicistica, umjetnička fotografkinja, pjesnikinja (Zagreb, 16. IX. 1971). U rođnom je gradu završila osnovno, srednje i fakultetsko obrazovanje (studij engleskog i talijanskog jezika i književnosti). Završila je poslijediplomski studij amerikanistike. Usavršavala se u Italiji (Firenze, Perugia, Rimini) i Velikoj Britaniji (Brighton, Cambridge, London, Rickmansworth, Weybridge, i dr).

Po završetku studija radila je za multinacionalne kompanije poput British Airwaysa, Marks & Spencer, Baxtera, Hill & Knowltona gdje je obnašala dužnost direktorce marketinga i prodaje, te vodila odnose s javnošću. Kasnije je uspješno vodila privatne marketinške agencije u sklopu kojih su izlazili stručni časopisi „Zvono“ i „Epoha“. Prvome je Pekica bila glavna urednica od 2001. do 2004. a drugome od 2004. do 2009. godine.

Objavila je tri zbirke pjesama: Sama (1998), U podnožju neba (1999) i Ljubavne pjesme (1999). Godine 2008. objavila je knjigu eseja pod naslovom Globalno usijanje, dok je najopsežnije djelo, svojevrsni leksikon na temu globalizacije pod naslovom Na Diogenovu putu, objavila 2010. godine. Knjiga sažima Pekićine razgovore s istaknutim hrvatskim i svjetskim znanstvenicima s raznih područja (povijest, gospodarstvo, sociologija, religija, jezikoslovje, arhitektura, umjetnost, komunikologija, glazba, dizajn, i dr).

Osim na hrvatskom Pekica piše i na engleskom jeziku. U SAD-u je objavila svoju poeziju u nekoliko antologija: The Enchantment of Memory (2001), A Gasp at Eternity (2001), The Best Poems & Poets of 2001 (2002), On Gossamer Wings (2002). Sudjelovala je na skupnim izložbama fotografija u Zagrebu (Fotoklub Zagreb) te u Houstonu gdje je 2007. s ocem Markom sudjelovala na međunarodnoj izložbi pod nazivom Never been to Houston. Ne propušta priliku da istakne svoju ljubav prema Istri, koju često posjećuje.

jesmo? Kako bi se naša država uopće zvala? Kako bismo se mi zvali? Kojoj bismo to mračnoj sili pripadali? Kome bismo služili?

Osjetivši da gube Drugi rat, fašistički su krvnici odlučili poharati istarski poluotok i poubijati koga god stignu kako bi barem malo ublažili pobedu dobra nad zlim koja je tada već bila na obzoru, kako bi posijali barem još malo svoga zla na našemu svetom i napačenom istarskom tlu i prolili još koju kaplju naše hrvatske krvi. U tim njihovim krvavim zločinačkim pohodima po Istri stradalo je po riječima povjesničara oko 5.000 ljudi, što hrabrih boraca protiv fašizma, što nevinih civilnih žrtava. Kada su ti kravivi pohodi gubitnika bili gotovi, za njima su ostala zgarišta uništenih domova i obitelji, miris baruta i sablasna tišina koja je, po pričanju preživjelih svjedoka govorila jače i više od bilo kakvih riječi. Svi su govorili: ne ponovo se nikada više.... Preživjeli svjedoci toga ratnog i poratnog vremena nastavili su sa svojim životima duboko u sebi zatomljujući tugu. Moj otac Marko Ivan jedan je od njih. Bio je malo dijete od nepunih godina dana kada su mu fašisti ubili oca, stričeve, tete, baku i djeda i ostalu rodbinu i sumještane. Bio je malo dijete zamotano u deku koje je zajedno s ostalom dječicom i uplakanim majkama ležalo na hladnom dvorištu jecajući i plačući predosjećajući da se događa nešto strašno. Jedan njemački vojnik, kako su mome ocu pričali stariji preživjeli svjedoci toga nemilog događaja, smirivao je djecu da ne plaču udarajući bajonetom o tlo. O tome je njemačkom vojniku moj otac napisao jednu pjesmu. I u toj pjesmi tom istom vojniku moj otac ne nameće niti najmanju krivnju, već ga prikazuje kao čovjeka koji je na neki čudan način svjestan zvjerstva koje njegova vojska čini, ali koji ne može učiniti ništa da to zlo spriječi...

Znajmo svi zajedno nešto naučiti iz tragedija koje su nas zadesile kroz našu bogatu i vrlo raznoliku povijest i pokušajmo učiniti nešto da već jednom prestanu svi ratovi i svi međuljudski sukobi i da na svijetu zavladaju ljubav, dobrota i mir, da svako dijete ima pravo zagrliti svoju majku, svoga oca, svoje tete, stričeve, bake i djedove.

Nema te «pustinjske lisice» koja može ubiti dobrotu, humanost i život sam. Nema te «pustinjske lisice» koja može ubiti ljubav. Ona je živa i živjet će, a zajedno s njom i svijet pun ljubavi kakav smo oduvijek željeli, kakav želimo i kakav ćemo željeti i na kakav bi baš svaki čovjek trebao imati pravo.

SEOSKI TURIZAM: DANIJELA KONTOŠIĆ, direktorica Turističke zajednice Općine Barban o rezultatima turističke sezone i najavama za ovu godinu

ŽELIMO KVALITETU I PREPOZNATLJIVOST

Od nekoliko kuća za odmor prije 15-tak godina, kada se počelo govoriti o seoskom turizmu, Barban je u međuvremenu stvorio bazu od čak tisuću ležaja, a godišnje ostvari 60 tisuća noćenja. Time je Barban postao jedna od najjačih općina u Istri po pitanju seoskog turizma s iznimnim godišnjim turističkim prometom, kada se promatra u okviru drugih sličnih općina u unutrašnjosti Istre. O očekivanjima za sezonu te novim projektima porazgovarali smo s direktoricom Turističke zajednice Danijelom Kontošić.

Kako ste zadovoljni prošlogodišnjom turističkom sezonom i čemu možete zahvaliti takve rezultate?

- Kada se godina zaključi sa rekordnim rezultatima u svim segmentima, imamo čime biti zadovoljni. Ostvareno je povećanje od 15% u dolascima i 19% u noćenjima u odnosu na 2012. godinu. Uvijek je zanimljivo osvrnuti se i na 2009. godinu, kada smo počeli pratiti rezultate, a u odnosu na tu godinu brojke u dolascima i noćenjima utrostručile su se.

- Osim toga, realizirano je dosta projekata koji su bili sufinancirani od HTZ-a ili Ministarstva turizma. U sklopu tih projekata izrađena je nova web stranica TZ-a, nastavilo se je u okviru projekta turističke signalizacije obilježavati smještajne objekte i druge zanimljivosti, u Barbanu je uveden besplatan internet u okviru projekta HOTSPOT Croatia, nabavljen je dio opreme za konjanike Trke na prstenac itd.

Koliko se lani povećao broj smještajnih kapaciteta i kojih?

- Povećanje kapaciteta prati povećanje noćenja, tako je bilo i prošle godine u Općini Barban. Registrirano je dvadesetak novih objekata sa oko 150 ležajeva.

Koje sve novosti u turističkoj ponudi pripremate ove godine?

- Nastavljamo sa već pokrenutim projektima, a pokrenuti ćemo i neke nove. Ove godine trebalo bi u sklopu projekta Istra trekking & walking biti riješeno obilježavanje svih naših postojećih staza, a u planu je i obilježavanje nekih novih

Nove IPARD-ove ceste

Vodite IPARD programe za Barban. Što se sve realiziralo putem ovog programa i kolika je vrijednost tih investicija? Koliko su ti natječaji za Europsku uniju komplikirani i koliko truda zahtijevaju?

- Natječaji EU-a su nešto što svi prihvaćaju kao ogromnu mogućnost i priliku za realizaciju nečega što se je nekad činilo nemogućim. Radi se o bespovratnim sredstvima koja ćeš dobiti ako razviješ dobru ideju, napraviš dobar projekt i sve bez greške realiziraš. Sama činjenica da od nekud dobivaš bespovratna sredstva, govori da to ne može biti jednostavno, ali bitno je prepoznati mogućnost i krenuti. Kako su druge općine, tako je i Općina Barban krenula, ove godine biti će realiziran projekt Asfaltiranja nerazvrstanih cesta na području Općine Barban (asfaltirati će se cesta Bateli Majčići i cesta Rajki – Foli do granice sa Savićentom) u vrijednosti 1,5 milijuna kuna, a to će biti i prvi projekt financiran sredstvima Europske unije.

te povezivanje postojećih staza. Razvijamo ideju o projektu difuznih hotela te nam je želja aktivno pokrenuti komunikaciju sa iznajmljivačima glede mogućeg udruživanja, a sve zbog niza mogućnosti kandidiranja na razne natječaje kojih će biti sve više.

Hoće li i ove godine biti novih objekata i kojih?

- U ova tri mjeseca zaprimili smo rješenja četiri nova objekta, a to znači i 30 novih ležajeva. Objekata će sasvim sigurno biti još, uglavnom se radi o kućama za odmor.

Koja su očekivanja za predsezizu, ali i ljetu?

- Očekujemo nastavak pozitivnih kretanja.

Koji su vam daljnji planovi oko razvoja privatnog smještaja u općini? Što vam nedostaje od ponude i kako ju mislite implementirati?

- Brojka od preko 1000 ležajeva nudi brojne mogućnosti razvoja dodatnih sadržaja i poboljšanja ponude destinacije. Kvaliteta kapaciteta također je u porastu, te zadnjih godina bilježimo sve veći broj objekata kategoriziranih sa četiri zvjezdice, a pojavljuju se objekti i sa pet zvjezdica. Upravljanje razvojem privatnog smještaja na području Općine Barban teklo je na način da se najprije ljudi poticalo na bavljenje turizmom, na-

konoga počeli smo raditi edukacije i inzistirati na kvaliteti smještaja, a sljedeći korak je interesno udruživanje i privatna inicijativa, odnosno javno-privatno partnerstvo.

- Veliki nedostatak ponude je svakako ugostiteljski dio. Razvoj ugostiteljstva nije isao paralelno sa razvojem smještajnih kapaciteta i to je veliki nedostatak Barbanštine, međutim i na tom području događaju se određeni pomaci. Dobro stojimo što se tiče drugih sadržaja te su tu: adrenalinski park, rančevi, jeep i quad avanture, ubrzo bi trebalo biti uređeno i paintball igralište. Što se tiče turističke infrastrukture imamo šest tematskih staza koje će u okviru projekta „Istra trekking & walking“ biti obilježene i profunkcionirati u pravom smislu, a formirati ćemo i nove staze te povezivati ove postojeće. Aktivan odmor je nešto po čemu je Barbanština

poznata, a na tome nastavljamo raditi.

Koji su vam dugoročni ciljevi oko razvoja turizma u općini?

- Dugoročni ciljevi odnose se na održivo upravljanje kapacitetima, zajednički nastup na tržištu i stvaranje prepoznatljivosti destinacije razvojem difuznih hotela.

Teško je reći koliko smještajnih jedinica želimo jer uz dobar pristup, naglaskom na kvalitetu i prepoznatljivost te konstantno odgovaranje na zahtjeve tržište, prostora za razvoj ima dovoljno. Trenutno imamo situaciju da su noviji, kvalitetni objekti popunjeni od četiri pa čak i do šest, sedam mjeseci – ovdje govorimo o objektima sa četiri zvjezdice, sa bazenima i slično, a da apartmani i objekti u koje se ne ulaže imaju problema sa punjenjem.

Što kao mala turistička zajed-

nica očekujete od novog zakona o turističkim zajednicama?

- Po onome što smo mogli čitati u tisku, jer nažalost nekih drugih pouzdanih informacija nema, očekuje nas preustroj. TZ Barban spada u te tzv. male turističke zajednice koje se iz vlastitih prihoda ne mogu financirati. Tendencija rasta u ovih pet godina poslovanja je neupitna, uviše stručili su se i prihodi od boravišne pristojbe, članarine, te namjenski prihodi za razne projekte. Međutim, prilikom analize turističkih zajednica očito se u obzir nisu uzmale stope rasta već egzaktne brojke za određenu godinu. Pitanje je što će od svega biti nakon stupanja na snagu novog zakona, kako će se sredstva raspoređivati, tko će odlučivati o projektima i raditi planove.

Difuzni hoteli za produženje sezone

Općina Barban zajedno s TZ-om počela je razmišljati o udruživanju malih privatnih iznajmljivača u difuzne, odnosno raspršene hotele koji su nedavno ušli i u službenu kategorizaciju. Tim bi projektom, osim što bi se objedinili privatni iznajmljivači u pojednim selima, uredila i dodatna infrastruktura po mjestima, a hoteli, odnosno ujedno njeni iznajmljivači, zajedničkim bi snagama nastupali na tržištu.

Polazište za definiranje startnih raspršenih hotela bila nam je top-lista naselja Općine Barban sa najvećim brojem ležajeva, a time smo lako detektirali najveće koncentracije turističkih ležajeva, samostalno u nekom naselju ili u udruživanju više sela i zaseoka, a da tako bude udruženo oko 150 kreveta. Ideja nam je razvijati pet difuznih hotela sa ukupno oko 700 turističkih kreveta, a što predstavlja oko 70 posto učupnog trenutnog kapaciteta.

Na području općine tako bi se formirao **difuzni hotel Barban**, kao općinsko središte koji bi okupio okolna naselja - Punteru, Melnicu, Grabre, Frkeče, Celiće i Kožljane, i imao bi oko 150 ležajeva. Njegova posebnost bili bi konji, poznata Trka na prstenac, sakralni objekti i vrijeđno starogradsko jezgro, freske i

glagolski zapisi, umjetničke kolonije, odnosno velike mogućnosti razvoja kulturnog turizma, ali i prekrasan pogled iz Puntere na Raški zaljev ili prekrasan pogled iz Grabri i Melnice na Učku.

Difuzni hotel Orihi imao bi samostalno oko 160 kreveta, ali i prekrasne kružne putove - staze oko sela, pješačke, konjičke i biciklističke staze, više vidikovaca i odmorišta, kao što su Križica i Krnički Vrh, farmu istarskih krava, istarsku konobu, međunarodno okupljanje oldtimera i moto-trku na prstenac, stare pučke igre i istarsku gastronomiju.

Oko 160 ležajeva imao bi **difuzni hotel Hrboki**, a okupio bi okolna naselja, Rebiče, Plehute, Dobrane i Beloče. Njegove posebnosti bi bili konjički turizam, škola jahanja, pješačke, konjičke i biciklističke staze, prekrasni vidikovići, prekrasan pogled na Učku, dolina rijeke Raše i Raški zaljev, morska uvala Blaz i prirodne plaže, aromaterapija, umjetničke kolonije i izložbe.

Difuzni hotel Manjadvorci imao bi preko 80 kreveta, a njegove posebnosti bi također bile konjički turizam, turističko i terapijsko jahanje, škola jahanja, daljinsko jahanje, istarska gastronomija, pučke istarske igre, konjičke, pješačke i biciklističke staze.

Difuzni hotel Šajini imao bi preko 150 kreveta, a okupio bi okolna naselja, Glavane, Škitaču, Bičiće i Boriniće, a kasnije i nekoliko manjih zaseoka. Goste bi privlačio atrakcijama kao što su adrenalinski park Glavani, vinska cesta, pješačke, konjičke i biciklističke staze, sakralni objekti te istarska gastronomija.

Moguća su još i određena pridruživanja onih naselja koja sada nisu obuhvaćena ili razdruživanja, jer će netko poželjeti biti članom neke druge skupine naselja. Ovakav oblik udruženog smještaja itekako bi mogao produžiti sezonu na selu.

Recepцијa difuznih hotela neće biti klasična hotelska recepcija. Ona će biti svojevrsni info-punkt na kojem će biti računalo sa dnevno ažuriranim stanjem slobodnih kreveta u hotelu-selu, kao mjesto kretanja u zanimljive tematske priče, za pješačenja, jahanja, gastrodoživljaje, ali i kao mjesto rađanja novih ideja za obogaćivanje ponude ili za kandidiranje projekata prema EU fondovima, za izgradnju novih sportskih ili rekreativnih sadržaja. Kako svaki od navedenih difuznih hotela ima društveni dom, u njima je moguće organizirati i urediti recepciju difuznog hotela, bez većih troškova.

PODUZETNIČKA ZONA BARBAN-KRVAVCI: ARMANDO STANIŠIĆ, vlasnik tvrtke ABS za proizvodnju PVC i aluminijске stolarije te IZO stakla

PRESELIT ĆEMO SVE U BARBAN

Izvozimo u u Sloveniju, Austriju, Njemačku, Italiju, Švicarsku...

Obrt ABS iz Kukurini kod Pićna, poznat po proizvodnji PVC i aluminijiske stolarije, koja će ove godine slaviti 20. godišnjicu svog postojanja, pre selio je u Poduzetničku zonu Barban-Krvavci, gdje trenutno radi 35 ljudi, od čega je dio zaposlen s Barbanštine. Ogomna zgrada na 6.000 kvadrata služi za proizvodnju PVC stolarije i termopan IZO stakla, za što je kupljena najmodernija tehnologija. Ipak, dio je proizvodnje zasad ostao u Kukurinima, iako se u dogledno vrijeme planira i njihovo preseljenje. O čitavoj investiciji te planovima ove tvrtke porazgovarali smo s vlasnikom Armandom Stanišićem.

Kada ste počeli s radom i koliko ste uložili u novi proizvodni pogon u Barbanu?

- Zasad je uloženo između 3 i 4 milijuna eura, a investicija će se nastaviti početkom iduće godine. Moramo dovršiti upravnu zgradu, okoliš i parkiralište za djelatnike te ogradu oko parcele za što čekamo da se dovrši rotor u Poduzetničkoj zoni. Proizvodni dio je posložen, odnosno ono što je bilo planirano, a to je proizvodnja PVC stolarije i IZO stakla. Montirali smo linije s većim kapacitetom za proizvodnju stakla i stolarije. Ujedno smo prebacili dio opreme iz starog pogona u Barban. Počeli smo raditi krajem prošle godine. Sada smo trenutno u fazi uhodavanja. Potrebno je i da se djelatnici uhodaju i upoznaju s novom tehnologijom.

Zašto ste se uopće odlučili za ovu investiciju i preseljenje iz Kukurini?

- Onaj mi je prostor bio pre mal i više nije bilo prostora za širenje, pa je tako bio otežan dolazak kamiona po robu. Uostalom, riječ je o seoskoj sredini, a industriju ne možete razvijati usred sela. Namjera mi je prebaciti svu proizvodnju ovamo, odnosno i preostali dio proizvodnje vezan za aluminijsku stolariju. Ali sve to ovisi o gospodarskoj situaciji u zemlji, ali i inozemstvu. Situacija je jako teška kod nas i dijelu tržišta u Sloveniji. Nema investicija, što za nas predstavlja problem.

Jeste li zasad zadovoljni na koji način funkcioniра Poduzetnička zona

u Barbanu?

- Radi se o tome da nije sve riješeno, ali jako sam zadovoljan. Općina Barban je mala i nema puno novaca, pa je ovo što su učinili dosad glede Poduzetničke zone, pravo čudo i stvarno se trude. U suprotnom bi mogla očekivanja bila puno veća. Činjenica je da treba dovršiti dio infrastrukture, kao što je rotor ispod kojeg bi trebao doći velik dio infrastrukture te pročistač. Međutim, gdje se ovako radi? Ne mislim tu samo na Istru, nego i šire.

Kako to da ste se u tako teškim gospodarskim vremenima odlučili za tako veliku investiciju?

- Počeo sam ranije razmišljati o investiciji. Planirao sam graditi halu u Poduzetničkoj zoni Bristovac do barbarske Purisove farme. Međutim, tamo zemljište nije bilo imovinsko-pravno riješeno, pa mi je Općina Barban došla u susret i ponudila ovu lokaciju. I onda nas je zahvatila ova kriza. A što se tiče investicija i krize, mogu samo reći da i nove generacije moraju živjeti. Ne završava svijet s nama. Idu godine, a i nove generacije moraju raditi. Nikad nije kasno za investicije. Možda bi bilo bolje da nismo išli investirati, ali što je tu je.

Jeste li tražili neke poticaje iz države ili Europske unije?

- Nisam, jer sam prerano počeo

sam graditi halu. Sada se ne mogu više u to uključiti. A i za samu gradnju pogona Europa nije zainteresirana, možda daje poticaje kasnije za poboljšanje uvjeta proizvodnje ili neku sofisticiranu tehnologiju. Sve sam uložio iz vlastitih sredstava i kreditom od Hrvatske banke za obnovu i razvoj od dva milijuna eura s kamatom od tri posto.

Hoćete li u narednom periodu zapošljavati nove djelatnike?

- Većih zapošljavanja, dok traje investicija, sigurno neće biti. Ipak, zaposlit ćemo 4 do 5 novih ljudi. U konačnici bi u ovom pogonu trebalo raditi 50 do 60 ljudi, a kada se sve preseli oko 100 ljudi. Firma s komercijalitima u zemlji i inozemstvu zapošjava 120 ljudi.

Jeste li zadovoljni poslovanjem?

- Kada smo počeli raditi, onda nam je rast proizvodnje i prihoda bio i do 100 posto. Međutim, naravno da to nije moguće kada idete u investicije. Sada kada imam rast 3-4 posto, to je velika stvar. Lanjske godine nisam bio zadovoljan poslovanjem, možda ju je bolje zaboraviti. Jako ovisimo o građevinskoj industriji. Nedavno sam bio u Zagrebu i video sam samo nekoliko dizalica. Nekad su bile kao kopljia. To sve govori kakva je situacija. Na domaćem tržištu imamo problema s plaćanjem. Nažalost, poduzetnička situacija u Hrvatskoj nije dobra.

Danas se bavite i izvozom. U koje zemlje?

- Dosta izvozimo. Jako puno u Sloveniju, Austriju, Njemačku, Italiju, Švicarsku. Time se bavimo već pet godina. Počeli smo sa Slovenijom. Prvo je bilo problema zbog granica i carine,

pa smo bili prisiljeni otvoriti tvrtku u Sloveniji preko koje je išao izvoz.

Je li vam sada lakše poslovanje s inozemstvom otkada je Hrvatska članica Europske unije?

- Je, puno nam je lakše otkad su pale granice. Nevjerojatno je koliko

je bolje. Ne gubi se vrijeme na carini, uvozi se i izvozi bez problema. Ipak, konkurenca na zapadu je jaka. Mora biti kvalitetniji od istočnih zemalja poput Bugarske, Rumunjske i Poljske, ali im se cjenovno mora približiti. Ujedno, isporuka mora biti uredna.

PODUZETNIČKA ZONA BARBAN-KRVAVCI: DRAŽENKO BARIŠA, vlasnik obrta AUTOBAGGIO iz Rebići

PLANIRAM IMATI 5 ZAPOSLENIKA

Autolimar i autolakirer Draženko Bariša iz Rebići, prošlogodišnji je dobitnik općinskog javnog priznanja za poduzetnički pothvat i izuzetan doprinos razvoju gospodarstva te promicanju ugleda Općine Barban. Naime, Bariša je u Poduzetničkoj zoni Krvavci-Barban pod krov podigao svoju novu radionu koja bi u skoroj budućnosti trebala iz Rebići i okućnice njegove obiteljske kuće preseliti u novi objekt koji je već pod krovom. Od Općine Barban dobio je povoljno zemljište na kojem je podignuta nova zgrada od 250 kvadrata.

Koliko ste dosad uložili u svoj objekt u Poduzetničkoj zoni Barban?

- Uložio sam milijun kuna vlastitih sredstava. Za taj sam novac podigao zgradu buduće radnje pod krov, postavljena je stolarija, uređen industrijski pod i pregrade te sam napravio ogradni zid. Slijedi postavljanje instalacija, unutarnje uređenje i opremanje. To će me koštati još 300 tisuća kuna, ali uz moj izraziti trud i rad na objektu. Puno toga sam i sam odradio, te kroz razne kompenzacije i usluge, jer danas takav objekt ne bi bilo moguće izgraditi za milijun kuna. Međutim, kako je danas sve manje i manje novaca, drugačije se to nije moglo napraviti. Sada se sve počelo svoditi na robnu razmjenu. Ja tebi, ti meni. Opterećenja za male poduzetnike i obrtnike su prevelika. Objekt je sagrađen prema svim dozvolama i u skladu s uvjetima koje propisuje Europska unija za takve radione. A te su dozvole jako skupe. Ništa se ne može napraviti, a da nije u skladu s propisima. Tako ti ne možeš postaviti stolariju kakvu hoćeš ili pak fasadu. Sve mora biti u skladu s kriterijima energetske učinkovitosti.

Očekujete li da ćete u nastavku investicije povući kakve poticaje ili povoljne kredite?

- Mene kao poduzetnika u ovoj državi nitko ne gleda pozitivno jer se bavim održavanjem motornih vozila. A kako tu nema nikakve proizvodnje i nitko ne daje poticaje. Nitko ne gleda koliko sam uložio u poslovnu zonu i koliko to donosi općini i mještanima. Na osnovu toga što ulažem u taj objekt, ne dobivam od toga zapravo ništa. Pokušao sam dobiti nekakve poticaje, bilo putem Hrvatske banke za obnovu i razvoj ili putem Istarske razvojne agencije, međutim ništa nikad nisam dobio. Svaki je put odgovor bio, da za održavanje motornih vozila nema poticaja. Kada sam počeo razmišljati o investiciji, govorilo se o tome da će se dijeliti poticaji ili povoljni krediti s počekom. Sada kada je investicija pri kraju, krediti i poticaji dijele se samo početnicima. U banci kada smo tražili kredite, nudili su mi kamatnu stopu od osam do deset posto. Hvala, ali ne. Ne želim se zakopati. Meni treba neki kredit od četiri do pet posto uz poček do dvije godine da se oporavim.

Kada očekujete da biste mogli preseliti u zonu?

- Ne vjerujem da će to biti ove godine, jer je krenula dosta teško. Već 18 godina radim kao autolakirer i autolimar i nikad nije bilo tako teško. Kako steže država, tako nas stežu leasing i osiguravajuće kuće za koje naviše radim. Sva veća poduzeća ne mogu plaćati svoje troškove. Sve je zakoćeno. Oni ne mogu, pa ne mogu ni ja. Ujedno, nemamo još uvijek riješenu svu infrastrukturu da se preselimo. Nemamo vodu, nije riješena do kraja ni kanalizacija, kao ni telefoni, a ni zona ni asfaltirana do kraja. Čeka se uređenje glavnog rotora.

Koliko ćete zaposliti ljudi kada se preselite u zonu?

- Sada zapošljavam jednog djelatnika, ali kada preselimo u zonu, onda planiram imati pet zaposlenika.

Koliko vam znači priznanje koje ste dobili od Općine Barban za izuzetan doprinos koji ste ostvarili?

- Osobno mi je draga, jer je lijepo dobiti pohvalu.

IZO, ABS i Autoservis FILIPOVIĆ

Istočna prometnica uz obrt AUTOBAGGIO i BARBANCOMMERCE

Istočni rotor, AUTOBAGGIO i BARBANCOMMERCE

Zapadna prometnica prema solarnoj elektrani

Zapadna prometnica, ABS i IZO

Izlaz iz solarne elektrane na zapadni rotor

Općina Barban

www.barban.hr

*Sričan Vazam žele Vam
Općinski načelnik
i Općinsko vijeće
Općine BARBAN*

ZAVRŠNI RADOVI U GRADITELJSTVU

UVESCO d.o.o. Barban 81, 52207 Barban

T. / F. 052 567 399, Gsm. 098 173 6060
E-mail: info@uvesco.hr www.uvesco.hr

PODUZETNIČKA ZONA BARBAN-KRVAVCI: ALDO VERBANAC, vlasnik tvrtke BARBANCOMMERCE d.o.o. za proizvodnju i veleprodaju sredstava za deratizaciju i za zaštitu bilja

NOVA ZAPOŠLJAVANJA U PLANU

Nešto manji objekt u Poduzetničkoj zoni Barban gradi i barbanski poduzetnik Aldo Verbanac koji ima tvrtku Barbanchome. Zasad je u zoni sagrađen manji pomoći objekt, a uskoro slijedi izgradnja poslovne zgrade. Ova tvrtka ove godine slavi 25. godina postojanja, a bavi se isključivo proizvodnjom i veleprodajom sredstava za deratizaciju Biocida, te artiklima za zaštitu bilja.

- Naša je firma otvorena za vrijeme Ante Markovića, daleke 1989. godine, s dva tadašnja dinara. Danas slavimo 25 godina, a to vjerujem u današnjim uvjetima nije mala stvar. Firma nikada nije bila blokirana – delamo pomalo i skromno, ali na sigurno, kaže nam vlasnik Verbanac. Veli da je Barbanchome najpoznatiji na tržištu bivše Jugoslavije, ali i Albanije prije svega po pužomoru, koji nabavljuju od talijanskog partnera Zapigarden s kojim surađuju korektno već 17 godina.

- Imao sam čast da mi na polaganju kamena temeljca u Poduzetničkoj zoni Barban

stigne glavni vlasnik te tvrtke Pietro Zamboto, a vjerujem da će doći i kada bude postavljena smrkvica, veli nam Verbanac. Inače, Barbanchome surađuje i s domaćim proizvođačima poput zagrebačke Genere ili Chromosa, te s ostalim proizvođačima pesticida iz Indije i Španjolske.

- Za sada zapošljavamo četiri radnika, od toga jednu diplomiranu inženjerku agronomije, ali u planu nam je zaposliti još tri nova radnika, kada budemo otvorili novi pogon u barbanskoj Poduzetničkoj zoni. Pozivamo sve štabele i korektne djelatnike da nam se jave, poručuje Verbanac Barbancima.

Kaže da bi proizvodno-skladišni prostor u barbanskoj Poduzetničkoj zoni trebao biti gotov tokom ove poslovne godine, ali se nije htio izjasniti oko visine investicije. Nikakve poticaje za investicije nije tražio.

- Nismo uzimali nikakve poticaje jer bilo koja vrsta poticaja u finalu košta mnogo više, smatra ovaj poduzetnik koji nije htio komentirati poduzetničku atmosferu u zemlji. Daljnji planovi vezani su mu uz obradu tržišta te plasman proizvoda na području bivše Jugoslavije i Albanije.

• BION •

OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE

USLUGE AUTOKORPE

**MOB: 099 401 52 00
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT**

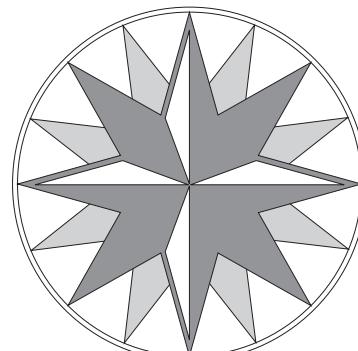
ivicaban@gmail.com

VETING d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije

**Vinogradska 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701**

PODUZETNIČKA ZONA BARBAN: DAMIR FILIPOVIĆ, 35 god., iz Frkeči, vlasnik obrta Autoservis Filipović iz Frkeči

OKUĆNICA POSTALA PREMALA

Autoservis Filipović iz Frkeči također planira u skoroj budućnosti svoju radionu preseliti u Poduzetničku zonu Barban-Krvavci. Ovaj obrt koji se bavi popravkom i održavanjem motornih vozila, servisiranjem vozila, vulkanizerskim uslugama te uslugama vučne službe, pri čemu surađuje s Hrvatskim autoklubom, izgradio je zgradu buduće radnje do roh-bau faze, a predstoji unutarnje uređenje te opremanje, pa naposljetku i preseljenje. O čitavoj investiciji porazgovarali smo s vlasnikom obrta Damijom Filipovićem, koji je automehaničarsku struku i radnju naslijedio od oca.

Kada ste počeli s investicijom i kada je planirate završiti?

- Najprije smo imali imovinsko-pravnih problema kod rješavanja zemljišta, jer ono nije bilo u potpunosti općinsko. Imali smo i velikih problema zbog konfiguracije terena, jer zemljište nije bilo pogodno za gradnju. Morali smo zatrpatavati dio terena zbog statike, pa je to potrajalo. Kada smo to rješili, krenuli smo lani s gradnjom. Ove godine smo postavili krov, a sada krećemo s postavljanjem stolarije.

Prema vašim planovima, kada biste preselili svoj pogon u poslovnu zonu?

- Mnogi su me pitali zašto se selim. Da sam se morao seliti u Pulu ili neku drugu zonu udaljeniju od Barbana, vjerojatno se na to ne bih bio odlučio. Ali ovo mi je blizu, a okućnica u selu je sve manja za poslovnu djelatnost. Po mom planu, to bi moglo biti 2016., ali bi možda moglo i prije. Međutim, nije da nam se toliko žuri. Nije da se žalimo na prostor gdje sada poslujemo, međutim postao je s vremenom premali. Jednostavno nam treba veća i modernija radnja.

Koliko novi prostor ima kvadrata?

- Ima oko 500 kvadrata. Zgradu smo gradili u dvije faze.

Koliko ste dosad novaca u taj projekt investirali i koliko će ta investicija na kraju koštati? Jeste li koristili neke poticaje?

- Od poticaja nismo ništa vi-

djeli. Što god smo dosad gledali od natječaja, vidjeli smo da autoindustrija nije nigdje zastupljena. Daju se poticaji poljoprivredi, koja tako i tako ima svoje subvencije. Mi nažalost to nemamo. Imamo primjerice vučnu službu, međutim nikad ne dobivamo subvencije za naftu, kao što primjerice dobivaju poljoprivrednici za svoje traktore ili ribari za brodice. Većinom smo zasad uložili vlastita sredstva, ali kasnije ćemo za opremanje morati dizati kredit. U konačnici teško nam je prognozirati koliko će nas ova investicija stajati. Vjerujem da će nas koštati oko milijun i pol, iako mislim da će doći na cifru od preko dva milijuna kuna, jer je iskrsnulo puno dodatnih stvari na koje se nije moglo utjecati.

Hoće li preseljenje u Poduzetničku zonu predstavljati prednost za vas, budući da će tamo u doglednoj budućnosti biti uređena i autolakirska radionica, a govorи se i da bi zemljište mogla kupiti i jedna jaka tvrtka koja se bavi prodajom autodijelova?

- U pravilu da. Ali to je sve subjektivna procjena. Mi radimo svoj dio, oni svoj dio.

Koliko trenutno imate zapošljenih i hoćete li, kada se budete preselili u novi pogon, zapošljavati?

- Vjerojatno da. Sada svi znamo da nema više 2005., 2006. ili 2007. godine, kada su svi autoservisi i sva autoindustrija radili punom parom. Tada su svi kupovali nova auta. Sada je situacija takva kakva je. Doduše, ja se ne

mogu požaliti. Nemam nikakvih dugovanja ni išta slično i jako dobro poslujemo. Planiramo zapošljavati, ali ja se uvijek volim držati distance i ne se zalijetati i prenaglići. Ako posla ima, odradit ga treba. Čak sam više za to da ga nekome dam, nego da se nakrcam njime, a da nisi u mogućnosti to odraditi. Držim da je kvalitetnije rješenje nešto odraditi kvalitetno, nego se opterećivati prevelikim narudžbama. Trenutno nas je zaposleno šestero.

Koliko ste zadovoljni poslovanjem svog obrta?

- Dokle ne tražim posao, nego ga imam dovoljno da pokrijem moje kapacitete, kako sam zadovoljan.

PODUZETNIČKA ZONA BARBAN-KRVAVCI: GRACIJANO ROCE, član Uprave tvrtke IZO d.o.o.

U BARBANU RADI DVADESETAK LJUDI

Malo smo proširili proizvodnju - izvozimo u EU, Ukrajinu i Rusiju

U barbanskoj Poduzetničkoj zoni već se punom parom radi i u pogonu tvrtke IZO iz Balići koja se bavi proizvodnjom i prodajom strojeva za prehrambenu industriju i opreme za energetiku, ali su poznatiji javnosti po kolačima, kruhu i pecivima. U zonu su preselili metalsku djelatnost tvrtke, dok se pogon u Balićima u potpunosti posvećuje pekarskim proizvodima. U Barbanu se tako proizvode pekarski, elektro-agregati i ostali strojevi iz njihovog assortimenta koji se plasiraju diljem Europe. O čitavoj investiciji, koju je svojedobno svečano otvorio ministar poduzetništva i obrta Gordan Maras, porazgovarali smo s Gracijanom Roce, članom Uprave tvrtke IZO d.o.o.

Riječ je o poprilično velikom pogonu. Što u zoni trenutno proizvodite i kako je tekla investicija?

- Ovdje imamo kompletну proizvodnju strojeva za pekare i ugostitelje. Kompletna proizvodnja preseljena je iz Balići u zonu prije godinu dana, jer nam je u Balićima nedostajao prostor. U Balićima je ostao pekarski dio proizvodnje. Ipak, i tamo je ostao dio metalske industrije. Investicija je trajala dvije i pol godine i tekla je po planu. Zgrada ima 1.400 kvadrata, a investicija je bila teška šest milijuna kuna.

Jeste li koristili vlastita sredstva, poticaje ili kredite?

- Koristili smo kredit, a dio novaca dobili smo iz europskih fondova. Novac iz Europe dobili smo za građevinski dio, a taj je posao za nas odradio PBZ putem svojih konsultanata. Da smo sami išli u proceduru, pitanje je bismo li uspjeli nešto povući, jer je komplikirana. Riječ je o oko 40 tisuća eura, a trenutno smo u fazi povrata tih novaca. Koristili smo i poticaje iz Ministarstva poduzetništva, i to za opremu, certificiranje i marketing. Djelomično smo dobili sredstva, a ostatak ćemo dobiti po okončanju projekta. Radi se o 700 tisuća kuna.

Koliko zapošljavate ljudi u ovom pogonu?

- Ovdje trenutno radi dvadesetak ljudi. Broj je nešto

veći nego kada smo bili u Balićima. Malo smo proširili proizvodnju.

Zašto ste se odlučili za ovaku veliku investiciju kada se velik dio tvrtki bori za opstanak na tržištu?

- Da smo tamo imali mogućnost širenja, ne bismo ovdje gradili. I mi se mučimo. Svi se mučimo u pravom smislu riječi. Ali i nemamo drugog izbora. Ne možemo ništa drugo raditi.

Strojeve koje proizvodite ujedno i izvozite?

- Da, već 10 godina dio je strojeva namijenjen izvozu, a izvozimo u Europsku uniju, Ukrajinu i Rusiju.

Je li se nešto za vas promijenilo nakon ulaska Hrvatske u Europsku uniju?

- Da, puno se toga promijenilo, i to nabolje. Nema više one silne papirologije pri uvozu i izvozu. Sada vrijede svi naši A testovi, i sve ide puno brže. Dugoročno je to dobro, kratkoročno to na svom poslovanju ne možete vidjeti. To ne ide brzo, ništa se ne može promijeniti preko noći.

Kakva vam je u poslovanju bila 2013. i što očekujete od ove godine?

- Očekujemo da će ova godina biti nešto bolja. Ne možemo sada očekivati da će se dogoditi nešto spektakularno dobro, jer je okolina takva kakva je. Nešto više možemo očekivati samo iz izvoza. Borimo se sa svjetskom konkurenjom i nije jednostavno.

CERAN D.O.O.

*Obrada i postavljanje
granitnih i mramornih
obloga i ukrasa*

ŽAVORI 21, 52341 ŽMINJ
e-mail: dean.kuhar@gmail.com
tel./fax: 052 / 823 694, mob.: 098 / 773 656

OBNOVLJIVI IZVORI ENERGIJE: WERNER SCHOISSENGEIER iz Austrije, direktor tvrtke AMNIS ENERGIJA, koja je izgradila Fotonaponsku sunčanu elektranu Barban, snage 570 kW

VELIKI DOPRINOS EKOLOGIJI

Prije četiri godine počelo se govoriti o solarnoj elektrani u barbanskoj Poduzetničkoj zoni. Zbog niza administrativnih prepreka elektrana je s radom započela tek ove godine, a koliko je zadovoljan investicijom i hoće li se odlučiti za njeno proširenje porazgovarali smo s direktorom zagrebačke tvrtke Amnis energija, Wernerom Schoissengeierom, koja je u ovu investiciju uložila značajan novac.

Početkom godine konačno je počela s radom vaša elektrana. Koliko ste u nju uložili i na koje ste sve problema naišli prilikom njene izgradnje? Koji je kapacitet elektrane?

- Jedva smo čekali okončanje projekta, koji smo započeli u siječnju 2010. godine, kada smo kontaktirali 60 općina diljem Hrvatske. Gospodin Denis Kontošić, barbanski načelnik, bio je prvi koji je iskazao interes za suradnju s našom kompanijom, i to u roku od nekoliko dana. Brza reakcija nas je iskreno iznenadila, ali smo u prvom sastanku već osjetili da je Općina Barban vrlo proaktivna i svi sudionici su bili spremni za pomoći da se naša ideja zaista i realizira. Vrlo brzo smo krenuli u projektiranje i onda su počeli problemi i kašnjenja. Problemi nisu bili u oblasti Općine, nego raznih državnih agencija i na kraju HEP-a. Uz nekoliko intervencija gospodina Kontošića uspjeli smo ishoditi sve potrebne dozvole i dobili potrebnu mentalnu motivaciju kad smo već htjeli odustati od projekta.

- Sad smo početkom godine pustili elektranu u funkciju i počeli proizvoditi energiju iz obnovljivih izvora energije te konačno završili projekt nakon četiri godine. Elektrana ima kapacitet od 570 kW, što je na europskom području ipak mala elektrana. LSG Group je u zadnje tri godine instalirao i pustio u pogon elektrane ukupnog kapaciteta od 1.150.000 kW. Uložili smo preko milijun eura u projekt i zbog sniženja tarifa poticaja, koje se desilo tijekom razvoja projekta, nažalost neće biti profitabilna inves-

ticia, ali će u svakom slučaju barem predstavljati neki doprinos ekologiji.

Kome trenutno distribuirate proizvedenu električnu energiju?

- Energija se distribuira putem mreže HEP-a, a otkup vrši, kako je zakonom predviđeno, Hrvatski operator tržista energije, odnosno HROTE.

U planu vam je i nastavak izgradnje, saznajemo iz Općine Barban. Što bi ta druga faza sve obuhvaćala i kada bi krenuli s realizacijom? Kolika bi bila vrijednost te investicije?

proširenje u Barbanu ako tada susjedno zemljište još bude slobodno, ali i neke druge projekte, za koje smo već odradili veliki dio priprema.

Jeste li za gradnju elektrane dosada dobili neke poticaje iz države ili možda Europske unije? Hoćete li u budućnosti javljati se na neke od natječaja i koje?

- Od Europske unije nismo dobili subvencije, što po meni, ako su tarifni modeli te ostale okolnosti dobro posloženi, nije potrebno, niti dobro. Subvencionirati treba ili kroz tarifu

ili direktno, ali ne dva puta. Koristili smo djelomično program od EIB i time smanjili troškove financiranja. Naravno da ćemo se i u budućnosti javljati na natječaje, iako smo u Hrvatskoj do sada većinu projekata dogovorili s privavnim i većinom stranim investitorima. Na nekim tržištima, poput Makedonije, većina poslovanje se bazira na državnim investicijama. Uvijek gledamo kakve su okolnosti i gdje možemo poslovati uspješno i naravno profitabilno.

Čime se inače vaša tvrtka bavi i kako posluje? Kako to da ste se odlučili u Barbanu ulagati, a sjedište imate u Zagrebu?

- LSG Group je austrijska kompanija sa sjedištem u Beču i ponuđač za integriranu tehniku u zgradarstvu, tehničku infrastrukturu i obnovljive energije. Pokrivamo jugoistočnu Europu, a za ovu regiju nam je regionalni centar u Zagrebu. Iz Zagreba vodimo projekte u Srbiji, Makedoniji, Albaniji i Crnoj Gori. Što se tiče poslovanja, zadovoljni smo rezultatima na nivou grupe, ali i na nivou regije koju vodimo iz Zagreba. Nažalost, ne možemo biti zadovoljni s poslovanjem u Hrvatskoj, jer uslijed krize nam je drastično pao promet. Donesenom odlukom, prije tri godine, da se šrimo u regiji, te uspješnim poslovanjem na novim tržištima, čak smo povećali broj zapošlenika u Hrvatskoj, što mene osobno raduje.

- Pripremili smo sve za drugu fazu, kako bismo proširili kapacitet na 1.000 kW i investirali u veće trafostanice te pripremili priključak za takav kapacitet. Zadnja sniženja otkupne tarife te razne naknade koje se moraju platiti nažalost sprječavaju svaku investiciju u Hrvatskoj. Uz sadašnju neisplativost koju sam spomenuo, još jednom prolaziti proces od nekoliko godina kroz procedure za nas nije prihvatljivo i stoga nažalost u trenutnim okolnostima nećemo realizirati proširenje. Naravno da ćemo i dalje pratiti situaciju u Hrvatskoj i čim se promjene okviru investiranja, spremni smo pokrenuti

NOVE INVESTICIJE: EDIN TANOVIĆ, direktor pulske tvrtke AGROKOKA-Pula d.o.o., koja je kupila i uredila farmu u Želiskima za uzgoj pilića nesilica

FARMA EUROPSKIH STANDARDA

Prva farma u Hrvatskoj s podnim uzgojem pilića

Prije godinu i pol dana poznata pulska peradarska tvrtka Agrokoka-Pula d.o.o., nadeleko poznata po proizvodnji jaja, kupila je nekadašnju Purisovu farmu u Želiskima, gdje je započeo početkom travnja uzgoj pilića. Riječ je o prvoj farmi tog tipa u Hrvatskoj, budući da se radi o podnom uzgoju koji je već uvriježen u zemljama zapadne Europe. Time su se prilagodili standardima Europske unije, čime na tržištu sa svojim proizvodima žele biti konkurentni. To je samo dio velikog investicijskog ciklusa koji je prije godinu i pol pokrenula ova pulska tvrtka koja zapošjava 40 djelatnika i koji će u konačnici biti vrijedan šest milijuna eura, a zaposlit će tridesetak dodatnih radnika. U konačnici bi trebali imati 300 tisuća svojih nesilica i 100 milijuna jaja, dok sada imaju 150 tisuća nesilica i oko 45 milijuna jaja. O ovoj investiciji porazgovarali smo s direktorom Agrokoke Edinom Tanovićem.

Koliko ste uložili u nekadašnju Purisovu farmu u Želiskima?

- Cijela nas je investicija stajala 800 tisuća eura, a u Želiskima će raditi četiri do pet djelatnika. Riječ je o bivšem objektu pazinskog Purisa od 1.300 kvadrata kojeg smo kupili prije godinu dana i potpuno obnovili te modernizirali i praktički napravili novi objekt s novom opremom koji će služiti kao uzgojna farma kapaciteta 36 do 38 tisuća pilenki (od jednodnevog pilića do 16-tjednog piletina). Farma je podnog tipa uzgoja koji danas predstavlja najkvalitetniji kompromis između intenzivne proizvodnje i dobrobiti životinja i u potpunosti je automatizirana. To je prva farma u Hrvatskoj tog tipa.

Po čemu se taj oblik uzgoja razlikuje od onog klasičnog u kavezima?

- Ovaj oblik proizvodnje uključava se od proizvodnje jaja kavezognog tipa. Životinje u farmi slobodno šeću u svojim boksevima i svjetla su organizirana na način da se imitira prirodni dnevni ciklus, što podsjeća na slobodan uzgoj domaće peradi u dvorištima. Hrana, voda, ventilacija i svi ostali mikroelementi u potpunosti su pod kompjuterskom kontrolom.

lom. Na taj način životinje nisu pod stresom, čime je automatski i krajnji proizvod kvalitetniji. Tako će jaja iz Agrokoke po kvaliteti ubuduće biti najbliže domaćim jajima koja su posebno tražena među potrošačima.

Zašto se niste odlučili po tom pitanju za kooperante?

- Ova nam je farma bila nužna da bismo zaokružili proizvodni ciklus, a to je da imamo vlastiti uzgoj i proizvodnju. Dosad smo imali kooperante koji su to odradivali za nas. Odlučili smo se na taj korak kako ne bismo ovisili o proizvođačima iz Austrije ili Njemačke. Naime, u Hrvatskoj postoji kvalitetan uzgoj kavezognog tipa, međutim još uvijek naši proizvođači nisu prešli na podni tip uzgoja. A cijela zapadna Europa prelazi na taj tip proizvodnje. Danas u trgovackim lancima u Austriji i Njemačkoj više ne možete naći jaja iz kavezognog uzgoja.

Ujedno ste modernizirali i svoje pogone u Puli. Zašto?

- Da, u Puli smo moderno opremili pet svojih proizvodnih halu također kako bi se prilagodili uvjetima Europske unije, ali ovom novom tipu proizvodnje. U tu smo investiciju uložili još dodatnih 2,7 milijuna eura. Morali smo se prilagoditi određenim standardima, ali nije bio uvjet da

prijeđemo na ovaj oblik proizvodnje. Htjeli smo imati najsuvremeniju opremu koja postoji u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj.

Kojim se investicijama namjeravate posvetiti u narednom periodu?

- U skoroj budućnosti, odnosno idućih godinu i pol dana Agrokoka namjerava proizvodne hale preseliti iz Pule na prikladnije područje te izgraditi još jednu proizvodnu i jednu uzgojnu farmu. Razmatra se nekoliko lokacija, ali one su za sada poslovna tajna, i sve su na području Istre. Druga faza bi trebala Agrokoku stajati također oko tri milijuna eura. Investicije finansiramo prvenstveno iz kredita, a sada očekujemo da ćemo moći koristiti novac iz strukturnih fondova Europske unije.

Dosad ste svoje proizvode plasirali na domaćem tržištu. Planirate li izvoz?

- Plan nam je svakako krenuti u izvoz jer je to uvjet našeg opstanka. Moramo biti konkurentni i na susjednim tržištima, i širiti vlastitu proizvodnju. Imamo kvalitetan proizvod i vjerujemo u svoj rad. Naša jaja trenutno plasiramo u svim trgovackim lancima u cijeloj Hrvatskoj, te surađujemo s hotelijerskim tvrtkama u Istri i na Kvarneru. Nemamo većih problema s plasmanom, jer onaj hotelijer koji drži do sebe želi imati svježe i kvalitetne proizvode. Nažalost, u zadnje vrijeme često se borimo s uvoznom konkurenjom. Dešava se da se sve više uvoze jaja iz Poljske i Slovačke sumnjivog podrijetla koje se na tržište plasiraju kao jaja iz EU-a. Nitko ne kontrolira o kakvim je jajima riječ. Većinom je riječ o jajima koja se s farmi sakupljaju kao tržišni viškovi. Nitko ne zna koliko su ta jaja stara, niti iz kakvih objekata dolaze, da li se koristi GMO hrana koja je bitno jeftinija. Ali protiv toga ne možemo, sad smo EU i jedino što nam preostaje da i dalje vjerujemo da će naši kupci ostati vjerni svježem i kvalitetnom proizvodu proizvedenom ovdje u Istri i da će sve više ljudi osvijestiti potrebu zaštite domaćeg proizvoda i radnih mesta u svojoj državi.

KONJIČKI SPORT: TONI URAVIĆ, 30 god., iz Manjadvorci, o Ranchu Barba Tone i rezultatima KK Manjadvorci (novo ime: KK Istra)

IPARD, EUROPSKE MEDALJE I ALPE-ADRIA CUP

U Manjadvorcima je uvijek živo, pogotovo kada je u pitanju popularni Ranch Barba Tone koji svake godine organizira neki novi događaj ili turističku ponudu kako bi privukao goste u ovo mjesto i posjed. Ove se godine mogu pohvaliti mnoštvom noviteta, među kojima je najznačajnija nova štala, a i njihov konjički klub u državi i inozemstvu niže uspjehe. O svemu smo porazgovarali s 30-godišnjim Tonijem Uravićem koji se zajedno s ocem Zoranom posvetio vođenju ovog imanja.

Ranch Barba Tone svake godine ima jako puno posjetitelja. Kako ste zadovoljni proteklom sezonom i koliko ste imali posjetitelja? Što očekujete od ove godine?

- Protekla sezona je malo čudno započela, možda zbog poplava po Europi, ali se do kraja izvukla u skladu s očekivanjima. Ove godine smo registrirali i novu djelatnost, autotaksi za prijevoz putnika kako bismo svojim gostima ponudili naše izlete poput kupanja s konjima, obilazak špilja i drugo na jedan noviji suvremeniji način po principu "pick up" ispred smještaja, odlazak na izlet i povratak u hotel (smještaj). Isto tako, ukazala se potreba da gosti traže izlete s vodičem s uključenim prijevozom tako da ćemo od ove godine imati i to u ponudi, odnosno izlete po Istri, u Veneciju, Lipicu, na Plitvička jezera i drugo po potrebi.

Uredili ste novu štalu. Koliko vam je značajna ta investicija, koliko ste uložili i jeste li koristili poticaje?

- Protekla godine investirali smo u izgradnju nove štale koja se prostire na 250 kvadrata te ima u prizmlju osam velikih bokseva za smještaj konja, a na katu veliki prostor za skladištenje sijena. U izgradnji smo koristili i bespovratna sredstva iz mjere za ruralni razvoj IPARD 302. Štala je koštala 720 tisuća kuna, a od toga smo 259 tisuća dobili bespovratnih sredstava iz IPARD-a.

Planirate li još neku investiciju za nadolazeći sezonu ili neke nove ak-

tivnosti kako biste poboljšali ponudu Rancha?

- Ukoliko budu objavljene neke nove mjere za ruralni ruralni razvoj, ponovno ćemo pokušati kandidirati novi projekt za bespovratna sredstva - kuću za odmor za 10 osoba. Mislimo da bismo onda time zaokružili cijelu priču u jednu cjelinu te mogli ponuditi razne promotivne vikend pakete u pred, posezoni pa čak i zimi, što bi uvelike donijelo razvoju djelatnosti.

- Sad radimo na malom projektu za vrtiće i škole koji je zapravo jedinstven. Cijeli je izlet organiziran u jednom: znači autobus pokupi djecu ispred vrtića ili škole, dovodi ih na ranč gdje imaju organizirano predavanje o konjima, jahanje, vožnju turističkim vlakićem, ručak u restoranu te je po-

tom predviđen povratak u školu. Mislimo kako je ovo super za sve tete učiteljice, jer sad imaju sve dogovoreno u jednoj cijeni.

Aktivni ste član i KK Manjadvorci. Koje je rezultate klub imao lani i jeste li zadovoljni? Što očekujete ove godine i gdje će se sve vaši članovi natjecati?

- Kako bi bolje prezentirali zemlju iz koje dolazi, KK Manjadvorci promijenio je naziv kluba u KK Istra. Obzirom da je naš najveći poluotok svjetski poznata turistička destinacija, na ovaj način uspješni sportaši, jahači, žele kroz svoje sportske uspjehe privući još više stranaca u Istru. Ujedno im žele približiti ovu disciplinu koju klešu od prvog natjecanja u Hrvatskoj. Cijela priča konjičkog maratona krenula je upravo iz Istre. U Barbanu je prije osam godina istrčana prva utrka, gdje je slavio Zoran Uravić s istarskim riđanom Wolfom. Do danas Wolf je s nekoliko jahača osvojio sve što se dalo i napunio klupske prostore zlatnim medaljama i peharima. Najveće uspjehe na Balkanu i Europi s Wolfom su postigli Petra Šebelić i Stefano Osip. Upravo je lani mladi Stefano s Wolfom otvorio put europskim medaljama. Naime, u mađarskoj Babolni su na 80 kilometara iza sebe ostavili najuspješnije juniore Europe. Bio je to toliki šok za sve organizatore da su gotovo sat vremena tražili hrvatsku himnu. Nisu se pripremili i nisu ni sanjali da će jedan jahač par iz Hrvatske u tako teškoj konkurenciji zasjeti na tron.

- Ove godine planiramo obraniti prošlogodišnje titule, kada je Stefano Osip bio europski prvak u mađarskoj Babolni. Počinje i Croatia Cup na kojem ćemo sudjelovati. Također, nastupat ćemo po prvi put i na Alpe-Adria-Cupu, gdje će se natjecanja održati u Austriji, Sloveniji i Italiji, a završnica je planirana u Manjadvorcima 24. i 25. listopada, što je vrlo značajno jer ćemo u to vrijeme u Istri okupiti najbolje jahače iz ovih zemalja i čitavu logistiku.

STIPENDISTI OPĆINE BARBAN: MATKO LJUBIĆ, 20 godina, iz Grandići, student 2. godine Ekonomskog fakulteta u Rijeci, smjer Međunarodno poslovanje

DOMA NAKON EUROPE I ŠKOLOVANJA

Dvadesetogodišnji Matko Ljubić iz Grandići jedan je od najuspješnijih barbanskih studenata. Naime, prvu je godinu studija završio sa čistom peticom. Općinski je stipendist godinu dana, a studira na Ekonomskom Fakultetu u Rijeci, i to poslovnu ekonomiju, smjer Međunarodno poslovanje. Trenutno je na drugoj godini, a planovi za budućnost su mu veliki.

Zašto si se odlučio za taj studij te što očekuješ nakon što ga završiš?

- Ne mogu reći da me oduvijek zanimala ekonomija, ali otkada sam za svoje srednjoškolsko obrazovanje odabrao Ekonomsku školu u Puli niti jednom nisam požalio, te sam naposljetku odlučio nastaviti tim putem upisavši Ekonomski fakultet u Rijeci. Studij međunarodnog poslovanja odabrao sam zbog činjenice što živimo u globaliziranom svijetu u kojem se trgovina odvija na međunarodnoj razini. Mislim da će mi odabrani studij pružiti znanje o tome kako voditi jedno gospodarstvo kao što je Hrvatska, te će mi pomoći u rješavanju raznih ekonomskih problema kao što je i gospodarska kriza koja je zahvatila svijet 2008. godine, a nažalost, još uvijek traje.

Gdje očekuješ zaposlenje i kako vidiš svoju budućnost?

- Ukoliko mi se pruži prilika, nakon preddiplomskog studija, volio bih putem Erasmusa nastaviti školovanje negdje u Europi, ali svakako bih se nakon stecenih znanja vratio u Hrvatsku tj. u barbanski kraj, jer bih volio pomoći u razvoju naše ekonomije. Iako mi je poznata činjenica da ima mnogo školovanih i nezaposlenih ekonomista, ja sam zbog svojih dosadašnjih rezultata, koje sam postigao tokom studija, veliki optimista što se tiče samog zaposlenja u struci. Želja mi je raditi na raznim međunarodnim projektima, na poslovima vanjske trgovine, te u raznim oblicima

međunarodne razmjene. Isto tako, ne isključujem ni mogućnost pokretanja nekog vlastitog posla nakon što steknem potrebno iskustvo.

Koji su ti izazovi s kojima se susrećeš na studiju i kako provodiš svoj studentski život?

-Na fakultetu se susrećem sa raznim izazovima, kao što su seminarska istraživanja, statističke ana-

ti, te odlazak u kino ili kazalište.

Koji su ti hobiji i kako provodiš slobodno vrijeme?

- U Rijeci sam stekao puno novih prijatelja iz svih krajeva Lijepe naše, s kojima se u slobodno vrijeme volim družiti i izlaziti. Kako sam za vrijeme srednjoškolskog obrazovanja u Puli, paralelno završio i glazbenu školu, glazba je postala sastavni dio mog života. U slobodno vrijeme volim svirati klavir, jer me to opušta nakon svakodnevnih, mnogobrojnih obaveza na fakultetu. Također volim čitati knjige i pogledati dobar film.

Koliko si vezan uz dom, odnosno Barbanštinu i namjeravaš li se nakon studija vratiti i zašto?

- Barbanština je moj rodni kraj, tu sam odrastao, započeo sa školovanjem i stekao prve prijatelje, tako da sam vezan ovim krajem, te vjerujem da će se nakon studija i vratiti, te ovdje nastaviti živjeti. Studiranje u Rijeci pomoglo mi je da se dodatno osamostalim, ali ipak svaki dolazak kući veseli me, jer znam da će pored svojih najbližih sresti i prijatelje koje ne viđam u Rijeci i da će uživati u ljepotama svog rođenog kraja.

Koliko se na studiju družiš s ostalim barbanskim studentima i jesи li zadržao neka prijateljstva iz zavičaja?

- Kako su druženja i prijateljstva sastavni dio studiranja, mogu reći da imam puno prijatelja, te da sam i zadržao ranije stečena prijateljstva. U Rijeci se susrećem sa barbanskim studentima, neke viđam samo u prolazu ili u studentskom restoranu, a sa nekim i provodim slobodno vrijeme. Ponekad me posjećuju i prijatelji iz Barbanštine koji nisu u Rijeci na studiju, a isto tako i kada dođem kući nađemo se na kavi i razmjenjujemo studentska iskustva.

lize nacionalnih ekonomija, te obrade podataka prikupljenih kroz ankete. Na kolegiju marketing provodili smo razne eksperimente kroz koje smo ocjenjivali reakcije potrošača u različitim situacijama. Profesori nas navode na sudjelovanje u raspravama, debatama, te svoje znanje pokazujemo i kroz studije istraživanja tzv. Case study-e. Najveću pažnju posvećujem upravo fakultetskim obvezama kojih ima mnogo, ali dobra organizacija rada i vremena ne ograničava me u mojim ostalim aktivnostima, tako da se nađe vremena za druženja s prijateljima, odlazak u teretanu zbog manjka fizičke aktivnosti.

GLAZBENA ŠKOLA BARBAN: VALTER IŠIĆ, profesor Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova iz Pule o radu područnog odjeljenja osnovne glazbene škole u Barbanu

BARBANCI NAJVEĆI LJUBITELJI HARMONIKE

Tko god se preko tjedna u popodnevnim satima nađe u nekadašnjoj staroj ambulanti, a davno prije toga staroj školi, u prostoru na Placi iznad pošte, uživat će u muziciranju mlađih Barbanaca. Naime, već četiri godine ondje djeluje područno odjeljenje pulske osnovne Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova koju pohađa 26 mlađih barbanskih glazbenika. Svira se tu najčešće na harmonici, klaviru, ali ima i mlađih violinista i flautaša. O radu ove škole i veselim đacima, koji na ovaj način provode svoja popodneva, porazgovarali smo s profesorom harmonike Valterom Išićem.

- Ovo je jedino područno odjeljenje koje ima naša škola, a s djelovanjem smo, uz veliku podršku Općine Barban, započeli školske godine 2010./11., tako da već imamo četvrtu godinu. U Puli smo imali jako puno učenika baš iz Barbana i kako su počela ova teška vremena i roditeljima je bilo teško dovoziti dječu skroz do Pule četiri puta tjedno, jer je Barban ipak udaljen gotovo 30-

tak kilometara, odlučili smo otvoriti područno odjeljenje u dogovoru s Općinom Barban. I dan danas lijepo surađujemo s osnovnom školom, imamo brojne nastupe u školi povodom bilo kakvih manifestacija koje se održavaju na Barbanštini. Ali imamo

mnogo vanjskih nastupa - primjerice u Puli kada imamo razne produkcije. Puno je nastupa i puno se vježba. Ni u jednom trenutku nismo zažalili što je s radom počelo područno odjeljenje. Drago nam je da djeca dobiju ono što žele i da im se omogući jednakako kao i djeci u gradu da nauče svirati i da upoznaju instrument.

Koliko su Barbanci zainteresirani za pohađanje glazbene škole?

- Prije je bilo i više učenika, ali problem nastaje kada djeca počnu vježbati - onda entuzijazam pada. Prva i druga godina su redovite, ali kasnije nastavni plan i program zahtijeva dosta vježbanja i odricanja. Onda je tu nastava dva puta tjedno individualna i dva puta tjedno solfeggio, a treće godine imaju i orkestar. Tako da je to dosta naporno i užima puno vremena od učenja za školu do slobodnih aktivnosti.

Koliko su barbanska djeca marljiva?

Ivan Matetić Ronjgov u Barbanu

U zgradi na barbanskoj Placi, oko 1900. god., radio je kao učitelj IVAN MATETIĆ RONJGOV (Ronjgi, 1880.- Lovran, 1960.), poznati skladatelj, melograf i glazbeni pedagog, koji je rođen u Ronjgima (Općina Viškovo s kojom je Općina Barban pobjratimljena), po kojima je dobio i nadimak Ronjgov.

Završio je učiteljsku školu u Kopru, gdje stječe prva glazbena znanja. Od 1899. godine službovao je kao učitelj u mnogim istarskim mjestima, pa tako i u Barbanu. Za vrijeme Prvog svjetskog rata kratko je vrijeme studirao glazbu u Beču, a godine 1919., kao i mnogi drugi Istrani Hrvati, emigrirao zbog talijanske okupacije. Od 1919. do 1921. godine studirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi profesora Franje Dugana st. Nakon studija živi i radi u Sušaku, gdje je od

1921. do 1925. nastavnik pjevanja na gimnaziji. Godine 1923. Matetić na Sušaku osniva privatnu muzičku školu koja djeluje do njegova odlaska u Zagreb. U Zagrebu je od 1925. do 1938. godine tajnik Muzičke akademije. Nakon tajničkog djelovanja na Muzičkoj akademiji Zagreb, razdoblje mirovine i ratne godine provodi u Beogradu kod kćeri Ivke Matetić Damjanović, inače harfistice. Druga Matetićeva kćerka, Vjera Matetić, bila je profesorica solfeggia.

Poslije 1945. godine skladatelj je ponovno kratko vrijeme u Zagrebu gdje na Muzičkoj akademiji predaje glazbeni folklor. Godine 1947. nastanjuje se u Rijeci, gdje do 1951. djeluje kao profesor glazbene škole. Riječka muzička škola od 1963. godine nosi Matetićevu ime, a njegovim je imenom 1962. godine nazvana i muzička škola u Puli.

Fiksirao je «istaršku ljestvicu» - tonski niz od šest tonova i polotonova. Na temelju ovog otkrića mogao je zabilježiti narodna pjevanja ovog kraja, te skladati u tom duhu. Objavio je 1925. rade "O istarskoj ljestvici" i "O bilježenju istarskih popijevki" te godinu dana kasnije raspravu "Još o bilježenju istarskih popijevki". Njegova vokalna djela nastala su kasnije. U svoja četiri značajna teksta o istarskoj ljestvici, Ronjgov je postavio tezu o dva osnovna tipa istarskih narodnih melodija i predložio dvije moguće harmonizacije istarske ljestvice. Rasprave je objavio u časopisu za glazbena pitanja "Sv. Cecilija". Otkrio ju je jer je čuo starije ljudi u selu kako pjevaju, što je slušao i obilazeći barbanska sela, i slijedom toga izradio istarsku ljestvicu.

- Nekad je razlika između djece na selu i u gradu bila velika, ali danas je toga sve manje. Neki će se sigurno, od onih koji su upisali školu, glazbom kao hobijem baviti cijeli život, a neki su došli da nešto saznaju o instrumentu. Zainteresirala ih je glazba sama po sebi i odradit će tih 6 godina osnovne škole. A neki će se baviti glazbom cijeli život jer je imaju u genima, kako se kaže. Neki posebni glazbeni talent ovdje nije izražen, ali sva djeca su talenti sami za sebe. Ali i bit osnovne glazbene škole nije da stvorimo Pogoreliće ili ne znam kakve majstore, nego da djeci pokažemo da glazba nije samo sviranje. Jako je bitna i motorika te psihičko stanje pred nastup. Treba izaći pred publiku i nešto odsvirati. Tu nema „nisam nešto dobro

naučio“, nego treba biti prezentirano kako treba. I tu djeca uče da se u svakom trenutku, što će im kasnije dobro doći u srednjoj školi i na fakultetu, ozbiljno prihvate nekog problema i da ga rješavaju. Jer nema skrivanja u timu.

Je li za glazbenu školu više zainteresirano dječaka ili djevojčica?

- Podjednako ih je. I cure i dečki odlučuju se za klavir i harmoniku, a ovdje, osim ta dva instrumenta, imamo klarinet i saksofon te violinu. Najveći je interes za harmoniku. Intencija je i bila, budući da je u Puli bilo puno harmonikaša, da im se olakša i nastava prebaciti u Barban. Imamo 16 harmonikaša, šest učenika uči klavir te po dva klarinet i violinu. Nije bit da završe šest razreda osnovne

škole i da onda sve prestaje. Drago mi je što će neki, koji sada završavaju osmi razred, dolaziti u Pulu na orkestar. Vrlo je bitno za glazbenu školu da se uključe u rad, a ne da završetkom 6. razreda osnovne škole prestaje sve. To je i bit glazbene škole. Neki će se možda odlučiti i za srednju glazbenu školu.

Koliko profesora radi u područnom odjeljenju?

- Svi profesori dolaze iz Pule. Profesorica Jadranka Celić Bernaz predaje klavir, harmoniku predaju profesor Valter Bašić i profesorica Tatjana Lajić, ja predajem harmoniku i solfeggio, profesor Branko Škara predaje klarinet i saksofon, a profesor Milan Grgić violinu.

UČENICI OSNOVNE GLAZBENE ŠKOLE IVAN MATETIĆ RONJGOV, PODRUČNO ODJELJENJE BARBAN

Petra Licul, 8 godina, Ivanošići

- Prvi sam razred osnovne glazbene škole. Odlučila sam se za klavir, jer mi se činilo da mi pristaje. Za Božić sam dobila klavir i tako sam zavolila klavirsку glazbu i onda sam odlučila početi svirati. Jako sam zadovoljna kako mi ide, ali trebam puno vježbati. Jednog dana bih htjela biti glazbenica. Već sam imala dva koncerta, za Božić u Barbanu i za maškare u Puli.

Lucija Žufić, 9 godina, Gržini –

Mama mi radi u Barbanu, pa idem u Barban u osnovnu školu, a sada i glazbenu školu. Sviram klavir na 1. godini. Odlučila sam se za taj instrument, jer jako volim klavir. Jako ga volim slušati na radiju i na televiziji. Svaki dan vježbam pola sata, a klavir sviram iz hobija. Ne bih se u budućnosti bavila glazbom.

Iva Verbanac, 13 godina, Barban –

Sviram harmoniku. Kada sam trebala odlučiti koji će instrument svirati, dvoumila sam se između harmonike i gitare, ali kako nismo imali učitelja za gitaru, pala je odluka za harmoniku. Drago mi je da jesam, jer je veseliji instrument. Trenutno istodobno polažem 4. i 5. razred osnovne škole, a dnevno vježbam uru i pol. Nikad nisam bila za sport i onda sam se jednostavno odlučila za glazbu. Željela sam se nečim baviti u slobodno vrijeme. Tu sam od početaka

Učenici i prof. Valter Išić

rada škole. Na početku nas je bilo 13, sada nas je ostalo sedam. Harmonika nije muški instrument, jer se na njemu može svirati sve - od klasike, ročka do narodnjaka. Volim sve svirati, ali više volim popularnu glazbu, nego klasičnu. Vjerojatno će nakon osnovne škole upisati gimnaziju, pa ćemo vidjeti koliko će se stići baviti glazbom. U svakom slučaju to će uvijek biti dobar hobi.

Ana Verbanac, 13 godina, Barban - Kao i sestra Iva, odlučila sam se za harmoniku. Uvijek mi je bila želja

da sviram neki instrument. Možda ću se baviti time u budućnosti, ali još nisam sigurna. Zauvijek bih sviranje htjela zadržati kao hobi. Često zajedno vježbam sa sestrom, a i često sviramo na obiteljskim feštama ili kada nam dođu gosti. I ja kao sestra upisati gimnaziju, jer imamo slične interese.

Leonardo Manzin, 8 godina, Rebići – Sviram harmoniku i idem u 1. razred. Odlučio sam se za harmoniku, jer mi je to najdraži zvuk. Možda ipak druge godine promijenim instrument, jer mi je harmonika preteška. Mislio

sam da je to lako, jer sam vidio mog prijatelja Andija kako svira. A harmoniku mi svira dide Romano Jelčić, pa i od tuda ljubav prema glazbi. I uvijek mi pomaže kada mi treba.

Mihail Antić, 8 godina, Rebići – Sviram harmoniku u 1. razredu. Odlučio sam se za harmoniku, jer mi je to u obitelji. Taj instrument svira moj zrman Arian, koji je u drugom razredu glazbene škole. Kod harmonike mi se sviđa taj zvuk. Moja ljubav su harmonika i nogomet.

Ema Grgorinić, 9 godina, Jurićev Kal – Sviram klarinet i pohađam 1. razred, a odlučila sam se za taj instrument, jer me mama navorila. I sada mi je draga, jer mi se taj instrument jako sviđa. Sviđa mi se što se mogu kroz instrument imitirati ljudske osobine ili smijeh. Nadam se da će nastaviti s glazbenim školovanjem.

Mirko Grgorinić, 11 godina, Jurićev Kal – Sviram klavir već tri godine, a za taj sam se instrument odlučio, jer mi se klasična glazba sviđa. Tu sam ljubav naslijedio od mame. Kada sam bio mali, često sam gledao koncerete. U budućnosti se želim baviti poviješću, a glazba će mi ostati lijepi hobi.

Filip Grgorinić, 14 godina, Jurićev Kal – Već četiri godine sviram harmoniku. Za taj sam se instrument odlučio, jer je u glazbenoj školi bilo predstavljanje i ona me je oduševila. U harmonici me zanima sve, a posebno volim svirati domaće pjesme. Još ne sviram okolo, ali kada budem veći, sigurno hoću. Lako još ne znam čime će se baviti u budućnosti.

Rikardo Stojkovski, 13 godina, Barban – Sviram klavir već četiri godine, iako sam najprije htio svirati gitaru. Ali kako nije bilo učitelja, odluka je pala na klavir. Nije mi žao što sam se odlučio za taj instrument. Sviram samo za svoju dušu i klavir će uvijek ostati moj hobi.

Jadranka Čelić Bernaz, profesorica klavira – Radim od ove godine u Barbanu. Imam 6 učenika, četvero ih je u 1. razredu, a po jedan u trećem i četvrtom. Barbanska su djeca vrlo muzikalna, i djeca su prisutna i dobra i užitak mi je raditi s njima. Netko manje vježba, ali veselje je doći ovdje na sat. Dolazim dva puta tjedno iz Pule i nikad mi nije teško.

STRELJAŠTVO: STANKO KANCELAR, iz Barbana, predsjednik Streljačkog društva ISTRA, Barban

BARBANSKI OLIMPIJSKI REZULTATI

Barban već desetljećima, iako to mnogi ne znaju, daje iznimski obol istarskom, ali i hrvatskom streljaštvu. Poseban doprinos tome dala je olimpijska streljana na Gradištu koja je iznijedrila mnogobrojne prvake u lovačkom i sportskom streljaštvu s ovog područja. O ovom sportu te aktivnostima barbanskog streljačkog društva Istra-Barban porazgovarali smo s predsjednikom društva Stankom Kancelarom, inače međunarodnim streljačkim sucem te vrsnim strijelcem.

Stanko Kancelar

Otkad se u Barbanu njeguje ovaj sport?

- Riječ je o jednom od najstarijih olimpijskih sportova koji se još zove gađanje letećih meta, odnosno glinenih golubova i vrlo je popularan u našem okruženju, pa i kod nas. U njemu prednjače Italija, Španjolska i Francuska. Tim sportom se bave i naši Barbanci. Jedan je od raširenih sportova u užem krugu ljudi, jer ga većinom upražnjavaju lovci. Dijelimo ga na sportsko streljaštvo i lovno streljaštvo, koje je malo prilagođeno lovcima. U tom okruženju u Barbanu smo se time počeli baviti krajem 60-tih godina, da bi 1983. izgradili prvu streljanu na barbanskom Gradištu, koju smo opremili opremom s olimpijske streljane u Pazinu. Tada još nismo imali klub, ali je 1979. formirano streljačko društvo Istra-Pula u Puli, koje je okupljalo sve strijelce bivše Puljštine. Kada je izgrađena nova olimpijska streljana, Barban je

postao središte tog sporta, ne samo na Puljštini, nego u Istri, jer smo bili jedina takva streljana. I to je trajalo do 90-tih godina kada je novim ustrojem teritorijalnih područja u Hrvatskoj došlo do formiranja novih općina. Onda smo mi i dalje funkcionali po nekoj inerciji. Zbog rata je bilo malo poteškoća, iako su Istrijani tada bili najaktivniji u cijeloj državi, možda zbog okolnosti što tu nije bilo rata. Tek 2009. smo se registrirali kao streljačko društvo „Istra“ Barban. Dakle, formalno postojimo 5 let, iako smo neformalno od 1983. nositelji tih aktivnosti na području Puljštine. Naravno, kod izgradnje prve streljane i uopće inicijatori tog sporta osim mene bili su pokojni Mario Učkar i Ivica Stojkovski iz Barbana. U to smo vrijeme već nastupali kao društvo na republičkim i državnim prvenstvima, i tada je ustanovljen memorijal u čast pokojnog Zdenka Cicerana. Od tada se održava svake godine u lipnju. Sada smo ga preimenovali u memorijal Učkar-Ciceran. To je najznačajnije i najstarije natjecanje na Poluotoku. 1984. godine po prvi je put u Hrvatskoj uvedeno noćno gađanje koje se održava svake godine uoči Trke na prstenac. Onda smo takvo natjecanje organizirali jedino mi u Barbanu, pa su nam dolazili natjecatelji iz Austrije, Slovenije i cijele Hrvatske.

Tko je sve nastupao na barbanskoj streljani?

- U Barbanu je 1998. trenirala juniorska reprezentacija Hrvatske koja je te iste godine u Barceloni osvojila prvu nagradu - srebrnu u tom sportu u Hrvatskoj na Svjetskom prvenstvu u streljaštvu. I olimpijski pobjednik Giovanni Cernogoraz svoje je prve streljačke korake napravio u Barbanu. Naime, Novigrad je bio centar streljaštva negdje do 80-tih godina, dok mi nismo napravili streljanu. Oni su koncem 90-tih izgradili novo streljište pa su ponovno preuzeли primat. Gianni je u to vrijeme bio kod nas i kod njih.

Koliko društvo ima članova?

- Danas brojimo 15 članova. Imamo jednog Puležana koji je naš stalni član i dvojicu mladića iz Nedešćine. Ostalo su naši. Ima dos-

ta mladih. U lovačkom dijelu organiziramo natjecanja jednom-dvaput godišnje i onda se pojavi 20-30 lovac, a u sportskom je dijelu aktivno 5-6 članova, jer ekipa koja nastupa na natjecanju broji tri člana.

Na kojim natjecanjima nastupate? Kakve rezultate postizete?

- Nastupamo u hrvatskoj ligi zapad koja se odnosi na područje Istre, na županijskim i državnim prvenstvima te na kupu Hrvatskog streljačkog saveza. U zadnje vrijeme malo stagniramo, jer je situacija takva kakva je. Osvajali smo ekipne medalje na državnim prvenstvima, županijskim prvenstvima, pobjeđivali smo u hrvatskoj ligi te smo imali niz drugih zapaženih rezultata. Kada govorimo o sportskom streljaštву, neki od članova koji su ponikli u našem društvu, kao što su Ivan Rojnić i Kristijan Kancelar, višestruki su prvaci Hrvatske i državni reprezentativci. U lovačkom dijelu naši su lovci dali veliki doprinos kako uspjesima lovnog ureda Pula, tako i ekipi Istarske županije koja je tri puta bila prvak države. Bruno Kožljan je bio i pojedinačni prvak u toj kategoriji.

Kakve Vi osobno rezultate postizete?

- Ja se natječem među veteranim. Bio sam pobjednik lige među veteranim, a ranije sam osvajao županijska prvenstva u nekoliko navrata te sam jednom nas-

SD Istra Barban

tupio za reprezentaciju. Nastupao sam i u lovačkom dijelu. Inače sam međunarodni sudac i učestvujem povremeno na svjetskim natjecanjima. Od 1996. do 2005. bio sam predsjednik komisije Hrvatskog streljačkog saveza, kada smo počeli program s mlađim strijelcima te smo tada počeli osvajati medalje da bismo došlo do toga da smo dobili olimpijskog pobjednika, a već dvije godine imamo ekipnog i pojedinačnog prvaka Europe.

S kojim se poteškoćama susrećete?

- Novim zakonom o civil-

nim streljistima koji je stupio na snagu 2012. bilo je potrebno prilagoditi streljista određenim zahtjevima, što još nismo učinili. A nismo jer nam je oprema zastarjela, a da bi sve odradili, potrebno nam je 150 tisuća kuna koje u ovim kriznim vremenima nažalost ne možemo nabaviti. Tako da je streljana otvorena samo za lovačke treninge i pripremu, a na njoj se ne mogu održavati natjecanja. Nadamo se da ćemo to u skoroj budućnosti rješiti. Savezi za to nemaju novaca. Bitno bi nam bilo nabaviti novu automatsku opremu, jer je ova iz 1965. godine.

JAVNA PRIZNANJA OPĆINE BARBAN: STEFANO OSIP, 16 godina, iz Draguzeti, dobitnik općinskog javnog priznanja PLAKETA OPĆINE BARBAN za 2013. god., šampion daljinskog jahanja

SVA STEFANOVA ZLATA

Daljinsko jahanje pravi je hit među mlađim konjičkim sportašima na Barbanštini koje je još prije nekoliko godina zarazio vlasnik Rancha Barba Tone, Zoran Uravić iz Manjadvorci. Među njima je i 16-togodišnji Stefano Osip iz Draguzeti, koji pohađa drugi razred srednje tehničke škole u Puli. Zahvaljujući izvanrednim rezultatima na razini Hrvatske, ali i na međunarodnom nivou, ova je mlađa barbanska sportska nada lani uz Dan općine Barban primila posebno općinsko javno priznanje - Plaketu Općine Barban za izvanredne rezultate i vrhunска sportska postignuća u

konjičkom sportu te doprinos u promoviranju ugleda Općine Barban.

Stefano se inače u daljinskom jahanju natječe već četiri godine, a posebno dobre rezultate bilježi u juniorskoj kategoriji u Croatia Cupu, gdje je lani završio u ukupnom poretku na drugom mjestu, jer nije bio na svim natjecanjima. Lani je nastupio i na svojoj prvoj međunarodnoj utrci u Mađarskoj u mjestu Babolna, jednom od najvećih centara za uzgoj konja, koja je završila također osvajanjem prvog mesta. Time je postao dosad najbolji natjecatelj iz Hrvatske na takvim natjecanjima. Istrčao je 80 kilometara, za što je Stefanu i Wolfu

bilo potrebno 4:19:34 sati. Potom se okušao na drugoj međunarodnoj utrci, i to u Italiji krajem listopada u Pordenoneu na 130 kilometara, ali utrku zbog velikih brzina i zahtjevnog terena nije stigao završiti. Inače, član je konjičkog kluba Manjadvorci od svoje osme godine. Također, u skoroj budućnosti namjerava se natjecati i na Trci na prstenac. Dvije je godine bio kopljonoš Toniju Uraviću, a ove namjerava započeti svoj staž kako bi već s 18 mogao debitirati.

Kojim se to sportskim uspjesima možeš pohvaliti?

- Mogu se pohvaliti prošlogodišnjim uspjesima ko-

je sam stekao na konju Wolfu s kojim mi je lani bila prva sezona. Osvojili smo četiri zlata u Hrvatskoj na Croatia Cupu i prvu pobjedu na međunarodnom natjecanju u Babolni u Mađarskoj. To je najveći rezultat koji je stekao neki jahač iz Hrvatske. Isto tako, prvi sam iz Hrvatske koji je u jednom danu odjehao 130 kilometara.

Koliko ti ovakvo općinsko priznanje znači?

- Ovo priznanje Općine Barban mi puno znači i daje mi poticaj da nastavim dalje, jer u našoj Općini ima jako puno sportaša koji su isto tako dobri u svojim sportovima, pa mi to, što sam upravo ja među svima njima dobio plaketu, jako puno znači.

Na koji način kroz sport promoviraš Općinu Barban na natjecanjima?

- Promocija je kada se pojvimo na natjecanjima i kažemo odakle smo, da smo iz Istre, iz Barbana. Na domaćim natjecanjima je to malo manje izraženo, promocija kraja iz kojeg dolaziš. Međutim, na međunarodnim natjecanjima uvijek te pitaju odakle si i kakvo je to mjesto Barban.

Za koja se natjecanja trenutno pripremaš?

- Ove godine se pripremamo za natjecanja u Croatia Cupu i međunarodna natjecanja. Svakako ću otići ponovno u Mađarsku na međunarodnu utrku u svibnju i potom na utrku Croatia Cupa u Otrovanec pored Pitomače. Također idem na Državno prvenstvo u Garčin kraj Slavonskog Broda u srpnju. Za ostale se utrke još moram dogоворити.

Što očekuješ od ove godine u pogledu sportskih dostignuća?

- Ove godine ne očekujem puno od rezultata, jer nam je cilj dignuti mlade konje u taj sport i polagati neke uvjete koje moramo ispuniti kako bismo mogli nastupati na međunarodnim natjecanjima. Stoga moramo jako puno trenirati, kako bismo konje doveli u kondiciju i kako bismo mogli velikom brzinom proći čim dužu stazu, a da se konji čim manje umore. Pripremam se ponovno i za međunarodnu utrku u Babolni, koja se održava početkom svibnja, i gdje bih volio obraniti prošlogodišnji rezultat.

Namjeravaš li se baviti i nekim drugim sportom pored daljinskog ja-

Stefano Osip

www.equicro.net - Portal za konjički sport i uzgoj

Junior Stefano Osip i Wolf došli vidjeli i pobijedili u Babolni na CEIYJ*

Wolf je najveća legenda daljinskog sporta Hrvatske. Još jedanput bio je u ulozi velikog promotora hrvatskog daljinskog jahanja jer je pomogao mlađom Stefanu Osipu da zajedno stignu do pobjede u Babolni. U Babolni su na start iz Hrvatske izašli samo Stefano i Wolf, obojica članovi KK Manjadvorci iz Istre. Za stazu dugu 80 km Stefanu i Wolfu bilo je potrebno 4:19:34 sati, što je tri sekunde brže od drugoplasirane domaće natjecateljice Patricie Fekete i O'Bajan Huncuta. Iskrene čestitke! (E)

hanja?

- Pored daljinskog jahanja ne planiram se baviti niti jednim drugim sportom. Ostali sportovi me baš i ne zanimaju, a i da me zanimaju, morao bih ih se odreći, jer ne bih stigao se njima baviti usporedno uz jahanje. Ovaj sport zahtjeva stalno treniranje konja i rad s njima kod kuće, tako da je bavljenje drugim sportom nemoguće.

Kako uspijevaš uskladiti školske i sportske obvezе?

- Školu i jahanje do sada uspijevam uskladiti, ali da se bavim još nečim uz to, jednostavno ne bih stigao. Nekad se nažalost dogodi da ne stignem naučiti neko gradivo za školu, jer kad dođem kući iz škole najprije idem do konja i prvo njih rješavam. Jednostavno se njih ne smije puštati sa strane i zanemarivati, jer onda dobrih rezultata ne bi bilo.

RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, srijeda i petak: od 7:30 do 15 sati
utorak i četvrtak: od 13:30 do 20 sati
subota: od 8 do 12:30 sati
telefon: (052) 393 470

trgo metal

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O.
SUTIVANAC

Usluge:

- samohodne platforme
- kamionske dizalice
- autodizalice

Gorica 11b - 52341 Žminj
tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.info
e-mail:
trgometal@pu.t-com.hr

Jela izrađena na tradicionalan istarski način te pizze iz krušne peći

LUNA - Prodol, radno vrijeme: 11 - 24
Tel.: 052 580 174 / mob.: 098 440 630 / fax: 052 394 533
e-mail: luna@pu.t-com.hr

KVARANTA D.O.O.

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVnim DIJELOVIMA

 Perkins®

BARBAN, Melnica 13a tel.: 052/567 421, www.kvaranta.hr

SignalSistem

Proizvodnja i ugradnja
prometne signalizacije
i reklama

www.signalsistem.hr

VODOTEHNAMONT

vl. ANTIĆ ENIO

Rebići 16 * gsm: 098 290 543

MONTAŽA VANJSKOG VODA

MIRACOLO

Valbandon

Tel.: 052/520 033, 520 965, Fax: 052/520 720
Mala Vala bb, Valbandon - 52212 Fažana

VODOINSTALACIJE I CENTRALNO GRIJANJE

vl. Mladen Trošć

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

Mavrići 26, BARBAN * tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481

SOBOSLIKARSKI OBRT AMAI

tel.: 052 / 571 009
gsm: 098 254 532

AUTOSERVIS FILIPOVIĆ - BARBAN

Telefon: 052/567 191; fax: 052/567 782; gsm: 091 512 7919
Frkeči 41 B, Barban / e-mail: damir.autofilipovic@gmail.com

- AUTOSERVIS
- GUMISERVIS
- AUTODIJELOVI
- VUČNA SLUŽBA 0 - 24
- RENT A CAR
- SPECIJALIZIRANI OPEL SERVIS
- MULTIBRAND SERVIS
- REZERVNI DIJELOVI I SERVIS
TRAKTORA I POLJOPRIVREDNE
MEHANIZACIJE

Nova hala u izgradnji - Poslovna zona Barban

Turistička agencija - Travel agency

20 godina sa Vama

52100 PULA, Flanatička 11 * CROATIA (HR)
tel +385(0)52/ 212.926 * tel/fax 215.060
e-mail: lang-international@pu.t-com.hr
www. croatia-lang.com

AUTO BAGGIO

AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI OBRT, TRGOVINA AUTODIJELOVIMA ZA
VLASTITE POTREBE - Rebići 11, 52207 BARBAN , autobaggio@gmail.com
tel/fax: 580 420, gsm: 098 665 435 vl. DRAŽENKO BARIŠA

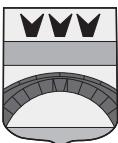
NOVA HALA U IZGRADNJI
PODUZETNIČKA ZONA
BARBAN

Dobrodošli na
7. SMOTRU VINA OPĆINE BARBAN

17.05.2014. (subota)
Barban u 20:00 sati

OPĆINA BARBAN

TURISTIČKA
ZAJEDNICA
OPĆINE
BARBAN

TVORNICA INOX OPREME

Želiski 1D - 52207 BARBAN
tel.: ++385(0)52 / 567 333
fax: ++385(0)52 / 567 273
gsm: ++385(0)98 290 316
e-mail: zelizar@inet.hr
www.zelizar.hr

BIENAL d.o.o.

MARKET, Barban 1

PRATITE NAS NA

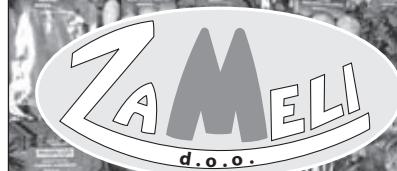
Plus
MARKET

Deterdžent ARIEL 2kg = 35,90 kn
Deterdžent DREFT 3l = 37,90 kn
DOMESTOS 750 ml = 10,90 kn
Omekšivač FELCE AZZURRA 2l = 19,90

Radno vrijeme: 7:30 do 20:00, nedjeljom: 7:30 do 12:00

Tel: 567 210

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN
TEL.: 354 264
097 7 384 111

AKCIJA: PROLJETNO BUĐENJE
- ZASTUPSTVO ZA STIHL I
VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

A.B.S.

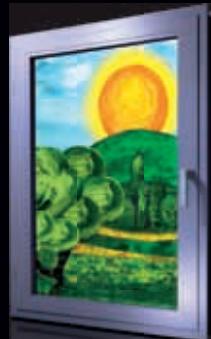
ALU - PVC PROZORI I VRATA

ENERGETSKI EFIKASNI PROZORI

GEALAN
SCHÜCO

www.abs.hr

CENTRALA: PIĆAN, Kukurini 22, tel. 887-120, fax. 887-130, e: abs@abs.hr
POREČ, Prvomajska 1, tel. 434-410, fax. 434-411, e: patrick@abs.hr
PULA, Japodska 66c, tel/fax. 501-216, e: suzana@abs.hr

VZO

Balići 18
52341 ŽMINJ
tel.: 300 270

DE CONTE

*Sretan
Uskrs*

www.deconte.hr